

časopis SLOGA

ČASOPIS SLOGA

Letnik XVII

Številka 1, december 2019

IZDAJATELJ

KUD Sloga, Črni Vrh 84, 5274 Črni Vrh nad Idrijo

GLAVNA UREDNICA

Polona Rudolf Žigon

UREDNIŠTVO

Tatjana Fajdiga, Lovrenc Habe, Nataša Hvala, Katarina Rudolf Kavčič

LEKTORIRANJE

Janja Habe, Nataša Hvala

OBLIKOVANJE

Janez Hvala

NASLOVNICA

Fotografija uporabljena v dokumentarnem filmu Prosti čas nekoč, foto: Arhiv družine Pagon, Črni Vrh

PREDZADNJA STRAN

Bogastvo narave, avtor fotografij in kolaž sestavil: Janez Hvala

ZADNJA STRAN

Nova streha na dvorani, foto: Aleksandra Rupnik, kolaž sestavil: Janez Hvala

NAKLADA

420 izvodov

TISK

Artmania d.o.o., Kranj

Beseda glavne urednice

December je čas, ko se v naših življenjih prepletata staro in novo. Staro leto se poslavlja in na obzorju je novo. Staro leto že poznamo, novo pa nam predstavlja izzive in pričakovanje.

Tudi v Kulturno-umetniškem društvu Sloga Črni Vrh sta se v letu 2019 še toliko bolj kot doslej prepletala staro in novo. O tem priča že ovitek letošnjega časopisa, saj je na naslovnici fotografija, ki prikazuje utrinke življenja nekoč, na zadnji strani pa je prikazano delo pri menjavi strehe naše dvorane. Vsi v društvu smo zelo veseli, da se nam je ta dolgoletna želja uresničila in da smo ta zahteven projekt zaključili. Društvo je dobilo novega predsednika, to je postal Štefan Habe, in nov logotip, vseeno pa ostajamo zvesti tradiciji s pripravo tradicionalnih prireditev, ki jih večkrat skušamo predstaviti v modernejši preobleki.

Delo s kulturo in za kulturo vse člane našega društva veseli in polni z zadovoljstvom. O vsem tem priča tudi letošnji Časopis Sloga, saj je iz njega razvidno, da je kulturno dogajanje na Črnovrškem zelo pestro. Tudi druga področja so dobro zastopana, veliko je dejavnosti tako za otroke kot odrasle, in prav vsak lahko najde kaj, s čimer obogati svojo dušo ali pri čemer s svojim delom pripomore k lepšemu življenju v domačem kraju, potrebno se je le premakniti iz cone udobja in prvi ter hkrati največji korak je narejen.

V iztekajočem se letu je minilo 200 let od rojstva našega rojaka Mateja Cigaleta, ki ga premalo poznamo in zato njegov prispevek k slovenščini tudi premalo cenimo. Iz rodnih Lomov se je odpravil v svet, doštudiral pravo, ukvarjal pa se je tudi z jezikoslovjem. Kljub življenju na Dunaju in oddaljenosti od rodne Črnovrške planote ni pozabil na svoje korenine. Naj nam bo za svetel zgled ljubezni do maternega jezika in domače kulture.

Leto 2020 bo prestopno, tako bomo imeli še en dan več priložnost, da nekomu storimo nekaj dobrega in lepega, še en dan več bo priložnost za druženje in upam, da se bo našel tudi kakšen dan več za stvari, ki nas notranje bogatijo, pa naj bo to kultura ali kaj drugega.

Polona Rudolf Žigon

Sonja Habe

Cilj

Cilj je osvojiti vrh,
premagati kilometre,
diplomirati, ustvariti si družino,
sezidati hišo, posaditi drevo,
zaploditi otroka!
Vneto se hodi,
kolesari, teče,
študira, ljubi,
vse, da gre cilju naproti.
Naprej in naprej ...
Ne meneč se za kraje, ljudi,
vsevprek se podira in ruši.
Samo k svojemu cilju hiti.

Sonja Habe

Čestitka

Kaj naj rečem, zaželim,
da besede v srce položim?
Papir prenese vse
in veter njegov pepel raztrosi ...
Ah ta telefon, vse pokvari.
Zabrni, že voščiti želi.
Kje čestitka pristna je ostala?
In knjiga obrazov,
ta voščila ne pozabi?
Vse polno je lepih besed,
ki v prazno zvone
in prelepe slike rož,
ki nikoli ne ovane.
Kje je roke stik, kje srčne so želje,
kje pogled na iskrice v očeh ...
Kam odšle prave so besede ...
Sreča je srečati prijatelja,
se z njim poveseliti
da beseda oživi,
svoje mesto najde
in stik roke privabi nasmeh,
ki ogreje srce ...
To želim tebi in tebi ... in sebi.

Nataša Hvala

VESELJE

Večkrat se vprašam, kaj je veselje.

Eh, bi rekel kdo, saj ni razlogov zanj.

Sama razmišljam, kaj me polni z veseljem.

Eh, bi rekel kdo, saj je vse zaman.

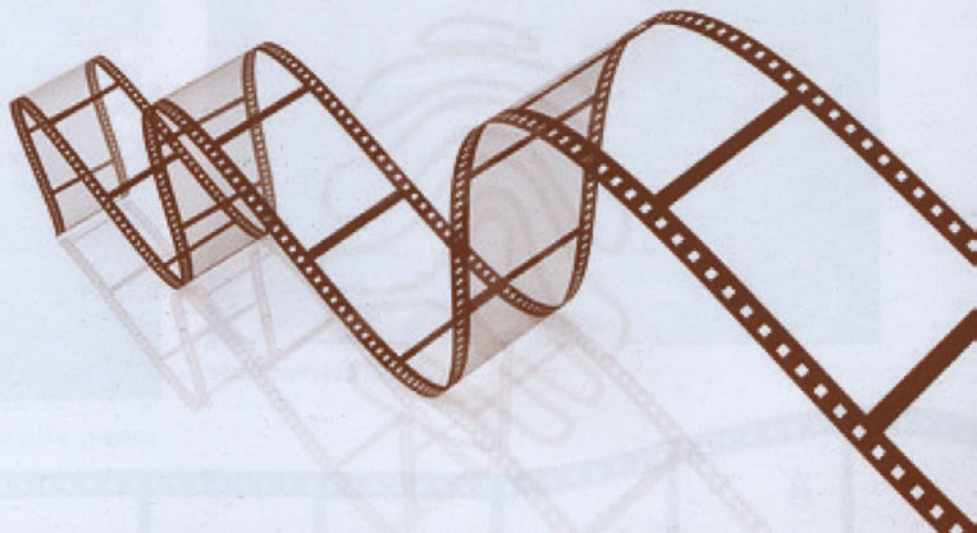
Lepota in bogastvo življenja sta v nenehnem veselju.

Ja, bi se začudil kdo, kako naj se veselimo v stiski, trpljenju.

Edino z Njim, ki more osvetliti vsak temen košček v našem življenju.

»Veselite se v Gospodu zmeraj;

ponavljam vam, veselite se.« (Flp 4,4)

Vabljeni na dogodke v januarju 2020

Prvi nedeljski večer leta 2020 si rezervirajte za kovanje načrtov kulturnih dogodkov na Črnovrškem. Ob 17. uri ste namreč vabljeni na občni zbor KUD Sloga. Poudarjamo, da ne potrebujemo zgolj ljudi, ki radi nastopajo, pač pa tudi precej ljubiteljev tehničnih stvari.

Uro kasneje, ob 18. uri, pa ste vabljeni na stand up večer z Rokom Škrlepom in Dinom Kapetanovičem. Gre za mlada komika, ki sta se že uveljavila na Gorenjskem, Primorskem in ljubljanskem koncu, pot pa ju, vsaj Dina, še ni zanesla v naše kraje. Vabljeni na svetovne fore, vstopnina bo 5 €.

V soboto, 18. januarja, vas vabimo na komedijo Kulturno turističnega društva Hotedršica z naslovom: Barbara, sej bo. Gre za zgodbo svete Barbare, prirejene za današnji čas.

Sicer pa bomo za vas v KUD Sloga tudi v letu 2020 pripravili tradicionalne prireditve in tudi tiste, ki so se prijele v zadnjih letih. Zato ne zamudite krajevne pevske revije, 9. filmskega večera, foto natečaja, nostalgичnega večera, Bernardovega večera, Kina za luno, pohoda po kulturnih

poteh, pustovanja za otroke, recitala na pokopališču, gostovanja gledališke skupine, gostovanja stand up komikov, potopisa in drugega.

Vrata doma krajanov so odprta – tako za obisk kot tudi za nove ideje. Dokazali smo že, da nam je to všeč. Podprete nas lahko tudi z besedami in dejanji.

Monika Rudolf

PUST

V začetku marca prišel je pust,
prinesel obilo smeha širokih je ust.
Da zimo mrzlo bi odgnali,
v dvorani črnovrški smo se zbrali.

To dan radosti bil je in sreče,
bilo od veselja vsako lice je rdeče.
Vse od kraljev in princes,
do supermenov in dreves.

S krompirčkom smo se okrepčali,
tudi s čajem dobrim posladkali.
Na dan, ko sanj prevelikih ni,
nasmeha domov ponesli smo vsi.

foto: Lovrenc Habe

foto: Monika Rudolf

KUD Sloga z novim logotipom

V preteklih letih se je delovanje KUD Sloga korenito spremenilo. Število prireditev se je povečalo, na sceno je prišla mlada sila, ki je bila februarja 2019 izvoljena tudi v upravni odbor Kulturno-umetniškega društva Sloga. Skladno s tem so se odločili, da prevetrijó tudi celostno grafično podobo društva.

Logotip, ki ga je izdelala grafičarka Nika Čepin, vsebuje več elementov, ki prikazujejo delovanje KUD Sloga:

- maski ponazarjata gledališko igro, ki je na Črnovrškem še precej bogata – letno organizirajo vsaj dve gledališki predstavi, na eno pa se odpeljejo z avtobusom, igrana Inventura pa je že tradicionalna;

- filmski trak nad maskama ponazarja filmsko in fotografsko produkcijo. V KUD-u zadnja leta organizirajo foto natečaj, predvajajo vsaj dva filma letno, vrhunec leta pa je vsakoletna premiera domačega filma, ki ga posnamejo mladi zadloški filmarji;

- mikrofón ponazarja vodenje prireditev, recitacije, pevske prireditve in stand up-e, ki so v zadnjih letih čedalje bolj popularni;

- maska s filmom, ki spominjata na lase, pa ponazarja delavnice, ki jih pripravljajo v KUD-u za otroke in včasih tudi za odrasle;

- ime Sloga izhaja še iz časov ustanovitve društva, iz leta 1947. Ker so nekatere prireditve tradicionalne, se z imenom spominjajo in poklanjajo prav tem. Da spomini ne zbledijo, vsako leto pripravijo dve prireditvi, ki se dotikata preteklosti: nostalgíčen večer in Bernardov večer.

Polona Rudolf Žigon

Večnamenski koledar

Ob novem letu velikokrat v dar dobimo koledar, ki je največkrat stenski. Da bi koledar imel še kakšno drugo uporabnost poleg spremljanja dni v tednu, smo se v KUD Sloga odločili, da bo udeležencem naše delavnice pisalne

foto: Polona Rudolf Žigon

mize v letu 2019 krasil prav poseben koledar. Pod vodstvom Vere Rudolf smo ga v decembru leta 2018 izdelali iz dveh kartonastih tulcev, ki sta bila namenjena kot lonček za svinčnike, mednju smo postavili leseno palčko in nanjo navezali listke mesecev v letu. Upamo, da je ročno izdelan koledar služil svojemu namenu in obogatil marsikatero stanovanje ali otroško sobo.

Katarina Rudolf Kavčič

Koledar iz domačih krajev

V soboto, 14. 12. 2019, smo v KUD Sloga že tradicionalno organizirali izdelovanje koledarjev. Vsako leto se nam pridruži vedno več mladih nadobudnežev, ki radi ustvarjajo. Delavnico je letos vodila gospa Verica Rudolf, ki vsako leto preseneča s svojimi kreativnimi idejami. Sama pravi, da je letošnji navdih črpala pri svojem vnuku. Letošnji koledarji so sestavljeni iz zemljevida, ki predstavlja Črnovrško planoto. Otroci so z imeni označili zaselke in prilepili hiške, v katerih so prilepljeni listki z meseci in dnevi.

foto: Katarina Rudolf Kavčič

Lovrenc Habe

V Namibiji je čisto vse ograjeno

KUD Sloga je ponovno pripravilo potopisno predavanje. Potem ko so v preteklih letih zainteresirani krajanji spoznavali Jordanijo, Švico, Portugalsko in Južno Korejo, so tokrat z mislimi odpotovali v Namibijo, v državo v južnem

foto: Lovrenc Habe

delu Afrike.

Liza Škrlep je v Namibijo odšla po naključju: »Med absolventskim staležem sem si želela, da bi odpotovala, ni važno kam. Z očetom sva se nato omejila na Afriko in začela razmišljati o Ugandi, Keniji in Tanzaniji, a sva se naposled le odločila za Namibijo, saj naj bi bila ta država zelo lepa, ko pa sva bila tam, sva ugotovila, da je tudi zelo varna.«

Ko sta pristala na Namibijskih tleh, ju je pričakal šok – volan na desni strani avtomobila, vožnja pa po levi strani ceste, ob cesti pa zebre, noji, žirafe, babuni in sloni. Začudena sta bila tudi nad prostranimi puščavami brez zelenja, ki smo ga vajeni pri nas. »Nepozabni pa ostajajo tudi opuščeni in urejeni kampi za turiste, otroci v reki krokodilov, evropsko urejena turistična mesta in med drugim gospa, ki je dobila moje pivo v dar,« še pravi Liza, ki pa se v Namibijo ne bi več vrnila, saj je praktično videla že vse.

Liza Škrlep je svoje potovanje strnila z besedami: »Namibija je obzorje brez začetka in konca. Revna in hkrati bogata planota. Z malo vode in veliko diamanti. Z bogatimi belci in revnimi črnici. Varna država, a hkrati zaprta z ograjami in električnimi žicami. Z malo ljudmi, a ti so dobrega srca!«

Andraž Corn

Devetnajst krajanov z »busom« v letno gledališče

KUD Sloga je v sodelovanju s KUD Medvedje Brdo avgusta organiziralo brezplačni avtobusni prevoz v letno gledališče na Medvedjem Brdu. Amaterski igralci KUD Medvedje Brdo so namreč predstavljali predstavo na prostem – isto kot lani, na istem idiličnem mestu na Šinkovčevem griču. Za slovensko klasiko Tistega lepega dne, po katerem je bil posnet tudi film, so se odločili zato, ker je bilo lani zaradi deževnega vremena manj ponovitev kot prejšnja leta.

Po letošnji premieri v začetku avgusta so predstave ponovili še vse petke, sobote in nedelje v avgustu. Glavno vlogo Štefuca je letos prevzel Lovrenc Habe iz Zadloga, ki se je besedilo učil tri mesece. Po številnih odzivih gledalcev,

foto: Mojca Lazar

ki prihajajo iz celotne Primorske, Gorenjske in Notranjske, pa se je v vlogi dvakratnega vdovca in očeta štirih hčera odlično znašel. Veliko zaslug pri tem ima tudi režiser Bogdan Žerjal, ki zasedbo z več kot petdesetimi igralci, tehničnimi delavci, pevci in statisti zelo dobro obvladuje. Dober odziv gledalcev, ki vedno dodobra napolnijo leseno tribuno, to le še potrjuje.

Andreja Erjavec

Inventura črnovrškega dogajanja

Vsak december že preko 35 let v Črni Vrh pripelje tradicionalno prireditev Inventuro, ki jo pripravljajo v KUD Sloga. A tokrat je bilo pričakovati malo drugačno predstavo. V izogib resnemu branju statistike na Črnovrškem so se snovalci odločili dogodek popestriti s komičnim nastopom dveh popotnikov, ki sta preko zanimivih dogodivščin prepotovala in prikazala celotno Črnovrško planoto.

Preko znanih krajanov – gospe Davorine Čebular, gospoda Milana s kužkom Timijem, trgovke, upokojencev, lovcev in drugih, ki so jih vsi domačini v dvorani takoj prepoznali, so se še bolj povezali s publiko in predstavili čudovito hribovsko vas.

Rdeča nit je bila problematika placa oziroma vaškega trga, ki je potreben temeljite obnove, zato se je na prireditvi predstavil tudi novi predsednik sveta krajevne skupnosti Jernej Črnologar. Starejših se je preko govora igralca dotaknil sprehod v preteklost Viktorja Lampeta. Najmlajši

foto: Lovrenc Habe

pa so se z glasnim smehom odzvali na komične pripetljaje popotnikov, na primer srečanje z lovcema in njunim gromozanskim ulovom, postavljanje mlajev zadloških fantov, gasilcev in drugih dogodivščin.

Na Inventuri ni manjkalo tudi domačih talentov. Dogodek so popestrili uspešni Moški pevski zbor Pobje pod vodstvom Veronike Škedelj s prikazom pevskih vaj v vaški gostilni. Nastopili sta tudi Metka in Katjuša z duetom prečnih flaut, ki je zbrane s prečudovitimi zvoki popeljal v praznično vzdušje. Nastopil je ansambel Nadrt, saj brez harmonike ne gre, Rudolfovi lomski otroci in mladina pa so s plesom ter predstavo v spremstvu znanih pesmi pričarali nasmeh na obraz vsakogar v dvorani. Za smeh je poskrbel tudi Tone Pivk z recitacijo dela Drva gorijo, avtorja Matjaža Javšnika.

Predsednik KUD Sloga Lovrenc Habe je o organizaciji tradicionalnega dogodka povedal, da so se na prireditve pripravljali že od oktobra in da so zelo ponosni na domačine, ki so se z veseljem odzvali vabilu in na drugačen način nastopali na tradicionalni prireditvi. »Letošnja inventura je bila za razliko od preteklih gledališko in ne pevske usmerjena, saj smo želeli domačinom in tudi drugim pokazati, kaj vse imamo. Zdi se mi, da se premalo zavedamo, da se v naših krajih veliko dogaja. Popotnika, ki sta odkrivala naše prireditve in običaje, sta domačine spomnila na vsakoletne dogodke, na katere smo lahko ponosni,« je še povedal Habe.

Ob koncu zelo dobro obiskanega dogodka so obiskovalci nastopajoče nagradili z bučnim, navdušenim aplavzom. Čisto na koncu so organizatorji za obiskovalce pripravili še kuhanček in čaj, potem pa so odštevati do prižiga novoletnih lučk na vaškem trgu v Črnem Vrhu.

Polona Rudolf Žigon

Nostalgični večer z Zorkom Bajcem

Zimski večeri so nekoč pomenili čas, ko so si ljudje ob delu pri peči v hiši pripovedovali zgodbe in obujali spomine.

KUD Sloga je podoben večer pripravil v nedeljo, 27. januarja 2019, ko smo lahko prisluhnili pogovoru z duhovnikom Zorkom Bajcem, ki kot župnik deluje v Piranu.

Svoja rana otroška leta je preživel v Kanjem Dolu in tudi krščen je bil v črnovrški župniji, zato ga na Črni Vrh veže posebna vez, nato pa so se z družino preselili na Col, kjer je odrasel. Odločil se je za duhovniški poklic in po novi maši je bil nekaj časa kaplan v Tolminu in Postojni. To je bila zanj posebno lepa izkušnja, saj je prav v obdobju njegovega kaplanovanja Postojno obiskal papež Janez Pavel II. Zelo si je želel, da bi čimprej postal župnik in samostojno upravljal župnijo, zato se je z velikim pričakovanjem odzval na škofovo povabilo, naj se oglasi na pogovor. Željno je pričakoval, katero župnijo mu bo škof dodelil, a ga je le-ta presenetil in mu ponudil študij sakralne umetnosti v Rimu na papeški univerzi Gregoriana. Sprejel je izziv in poleg vpisal še študij dokumentarnega filma in fotografije. Ko je odšel v Rim, ni znal italijansko, a se je hitro naučil, vendar je kljub temu enega od predmetov lahko opravljal v slovenščini, saj ga je poslušal pri rojaku patru Marku Ivanu Rupniku. Po zaključku študija ga je škof znova povabil na pogovor in mu ponudil župnijo Piran. Kljub temu da so mu to mnogi odsvetovali, se je odločil, da odide v to lepo obmorsko mesto za župnika. Do takrat še ni bil v Piranu in je že prvi dan dobil parkirno kazen, saj je parkiral na Tartinijevem trgu. V Piranu je deset cerkva in vse so bile v slabem stanju, ko je prišel tja. Zdaj je razumel, zakaj ga je škof poslal na študij v

foto: Polona Rudolf Žigon

Rim in zakaj so mu mnogi odsvetovali Piran, saj mu dela od leta 2000 do danes ni zmanjkalo. Piran je glede na število vernikov majhna župnija, največ ljudi je v cerkvah poleti, ko pridejo turisti. Krstov je malo, število cerkvenih porok narašča, a se v Piranu poročijo večinoma pari od drugod, saj je za marsikoga lepo obalno mesto popolni ambient za poroko. Vse to so razlogi, da ob prihodu v Piran ni bil avtoriteta, kot je župnik v marsikaterem podeželskem kraju, a se je kljub temu potrudil in vzpostavil dialog z občino, s katero zdaj zgledno sodeluje pri kulturnih projektih in obnovah cerkva. Poleg stolnice svetega Jurija, ki je zavetnik Pirana, je na župnijskem vrtu postavil Pastoralni kulturni center Georgios, v katerem se letno zvrsti okrog osemdeset kulturnih dogodkov, med njimi Kino pod zvezdami, ki vključuje predvsem nehollywoodsko produkcijo. Po njegovi zaslugi iz zvonika piranske cerkve znova zvonijo. Ko so bili nekoč na obisku rojaki iz Berlina skupaj z duhovnikom Izidorjem Pečovnikom Dorijem, je Zorko potarnal, da v Piranu gotovo še sto let ne bo zvonilo, saj so sedanji zvonovi počeni, zvonovi pa bodo zadnja stvar, ki jo bodo kupili, ker je toliko drugih prepotrebnih obnov. Kmalu je dobil sporočilo iz Berlina, da tamkajšnja župnija svetega Konrada Piranu podarja dva zvona, ker jih pri njih ne uporabljajo, saj so se pri gradnji zvonika ušтели in so zvonovi zanj pretežki. Zorko je z veseljem sprejel dar, potrebna je bila še obnova zvonika in ure in zdaj zvonovi donijo v Piranu. Zadnji večji in tudi medijsko podprt projekt je bil obnova kipa nadangela Mihaela z vrha zvonika. Pri tem sta poleg piranske župnije sodelovala še piranska občina in Ministrstvo za kulturo, za prenos z zvonika in na zvonik pa je poskrbel helikopter Slovenske vojske. Zorko je posebej ponosen tudi na župnijski pevski zbor, ki ga je ustanovil, saj združuje vse Pirančane, tako verujoče kot neverujoče ali drugače verujoče. Z vajami ne prenehajo niti poleti. Zorkova velika ljubezen sta tudi fotografija in film. Fotografira predvsem na potovanjih, kamor se odpravi enkrat letno, za filmsko ustvarjanje pa pravi, da ima trenutno premalo časa. Kot podiplomski študent Gregoriane je skupaj s snemalno ekipo RTV Slovenija posnel 15-minutni film Svet, ki izginja, ki govori o vsakdanjiku Snežnikarjevih ženic Pepce in Malke, ki sta še v devetdesetih letih prejšnjega stoletja živeli na domačiji

pri Snežnikarju v Kanjem Dolu. Film so predvajali na TV Slovenija, sodeloval pa je tudi na filmskem festivalu na temo žensk v Teheranu. Ogledali smo si ga tudi na nostalgичnem večeru, možen pa je tudi ogled na YouTubeu.

Pogovor z Zorkom sta vodili Anka Rudolf in Tjaša Bonča, na koncu pa smo se vsi strinjali, da smo preživeli lep večer v zelo prijetni družbi.

Tjaša Bonča

Na letošnji krajevni pevski reviji osem zborov

Po enoletnem premoru so se nam v soboto, 18. maja 2019, črnovrški zbori zopet predstavili na krajevni pevski reviji Naj pesmi srca nam vedre, ki ga organizira KUD Sloga.

Sodelovalo je osem zborov: osnovnošolski zbori Cekinček, Cekin in Mladinska vokalna skupina, Mešani pevski zbor dr. Frančišek Lampe, Ženski pevski zbor Ivan Rijavec, Otroški in Mladinski pevski zbor Župnije Črni Vrh ter Moški pevski zbor Pobje v okrnjeni zasedbi. Črnovrške

foto: Lovrenc Habe

zborovodje so Damjana Vončina, Polona Rudolf Žigon, Neža Rudolf, Katja Bajec Felc in Veronika Škedelj. V nabito polni dvorani KUD Sloga Črni Vrh so zadonele tako ljudske kot tudi narodne in sakralne pesmi, ki so popestrile deževno in hladno popoldne. Po koncu je za vse sodelujoče pevce, pevke in njihove zborovodje sledila pogostitev v dvorani, med katero so najbolj zagnani pevci zapeli še eno skladbo po svojem izboru.

Polona Rudolf Žigon

Bernardov večer folklornih in spominskih pripovedi

Bernardov večer je vsako leto prav posebna prireditev, ki jo člani KUD Sloga Črni Vrh vsako leto posvetimo neumornemu kulturnemu delavcu Bernardu Čuku. Tokratnega, ki se je odvil v soboto, 16. februarja 2019, smo posvetili ljudskemu izročilu naše planote in okolice, saj je domačinka in slovenistka ter teologinja Nataša Hvala predstavila knjigo *Divje babe na žlikrofih*, v kateri je zbrala folklorne in spominske pripovedi s hribov, planot, iz grap in kotlin od Porezna do Javornika in od Vojskega do Zavratca.

Večer je vodila Lidija Kleindienst, ki je z avtorico spregovorila o ideji za zbiranje ljudskega gradiva, o izvedbi in o dolgi poti do nastanka knjige. Pobudo je dala ddr. Marija Stanonik, ki se znanstveno ukvarja s slovstveno folkloro, Nataša pa je uredila že zbrane ljudske pripovedi in sama ter s pomočjo drugih zbiralcev zbrala ljudske zgodbe iz naših krajev. Pripovedi je uredila glede na tematiko, pri tem pa se je trudila, da so zapisi čimbolj podobni govorjeni pripovedi, saj se na tak način ohrani narečje, ki ne obsega zgolj posameznih narečnih besed, ampak so pomembni tudi mašila in specifični besedni red, kar daje ljudskemu jeziku še poseben čar. Posamezne pripovedi so na posamezni prireditvi predstavili pripovedovalci in zbiralci sami, kar je mnoge poslušalce spomnilo na pretekle čase, saj nam stare in že skoraj pozabljene besede večkrat prikličejo lepe spomine.

Lovrenc Habe

Črnovrški upokojenci in PEF teater združila moči

Črnovrški park je ponovno zacvetel v številnih gredicah, potke niso več polne plevela, urejen je tudi prostor pod slovensko zastavo in pod turistično tablo. Za vse to so poskrbeli črnovrški upokojenci in igralci PEF Teatra – gledališke skupine Pedagoške fakultete Univerze na Primorskem.

Prvo pomladansko akcijo urejanja parka je organizirala Krajevna skupnost Črni Vrh, ki je nabavila številne cvetlice, gnojilo in črno zemljo, prostovoljci pa so pripeljali še nekaj dodatne zemlje, svoje orodje in pijačo. Volje je bilo drugo soboto v mesecu maju med mladimi in mladimi po srcu dovolj, da so park spet uredili za poletno sezono. Po besedah glavnega akterja Viktorja Lampeta se v parku predvsem poleti in jeseni ustavi veliko domačinov pa tudi kolesarjev in družin od drugod, ki si za trenutek poiščejo hladno senco pod mogočnimi drevesi ali pa se samo sprehodijo do pitne vode. »Vsi ti ljudje bodo sedaj dobili občutek, da tukaj živijo prijetni ljudje, kar je tudi res. Vas je ogledalo ljudi in veselilo me, da so prišli tudi igralci, ki bi lahko tisti dan preživeli

foto: Matija Jenko

na plaži v Kopru, a so namesto tega prišli pomagat tujim ljudem. Nikakor ni obupati nad mladino,« še pravi Lampe, ki si želi, da bi dogodek postal tradicionalen. Hkrati pa tudi opozarja, da je park urejen, naloga krajevne skupnosti pa je, da ga vzdržuje.

Veliko je bilo tudi takih krajanov, ki so delo opazili in delavce nagradili z besedo, sladkorčki ali kapljicami žganja. In morda je bilo tudi zato mladim gledališnikom delo pravzaprav v veselje in zabavo, saj so po končanem delu izrazili zadovoljstvo nad opravljenim. »Lepo je. Nismo se preveč izmučili, a ko vidim, kako je sedaj vse urejeno, sem vesela, da sem bila del te akcije,« je dejala igralka Nika iz Ljubljane. Igralci v Črnem Vrhu sicer niso bili po naključju; prejšnji večer je 23-članski teater igral igro Študentski dnevi v tukajšnji kulturni dvorani. Zadovoljstva nad igro krajani niso izkazovali le po predstavi, pač pa tudi med delovno akcijo v parku.

Lovrenc Habe

Abstrakten naslov prinesel manj fotografij

Tudi letos smo člani KUD Sloga pripravili fotografski natečaj, petega zapovrstjo. Naslov letošnjega je bil v primerjavi z lanskim abstrakten: Ena lastovica še ne prinese pomladi. Morda smo tudi zato v primerjavi s preteklimi leti prejeli manj fotografij, zanimivo pa je, da so kar tri fotografije prejele enako število točk in s tem zasedle prvo mesto. Člani strokovne žirije so bili Anica Kofol, Nejc Bernard in Bernardka Rupnik.

Nejc Bernard je o fotografijah povedal: »Vse prejete fotografije zasledujejo tematiko razpisa 5. fotografskega natečaja z naslovom Ena lastovica še ne prinese pomladi. Vsak fotograf ima svojo vizijo, s katero se izraža in oblikuje fotografijo. In ta vizija je ključna. Fotografije so lahko posledica čustev, doživljajev, zaznav ali pa kar takó.«

Bernardka Rupnik pa je o ocenjevanju fotografij zapisala: »Pred mano je deset fotografij zelo različne kvalitete, kar se tiče tehnične izvedbe. Na drugi strani pa po mojem

mnenju tiste, ki so tehnično najbolj šibke, prednjačijo z izbiro fotografskega motiva. Tu naj izpostavim fotografiji z naslovom Špik in V iskanju pomladi. Z nekoliko boljšo fotografsko opremo bi fotografiji z naslovom Preproga in Pomladni sijaj zares zasijali. Pogoji so bili idealni. Fotografija Cvetoča pomlad je edina tehnično nekoliko boljša. Me pa zmoti pretirana saturacija.«

Najboljših 10 fotografij je med poletjem krasilo vitrino KUD Sloga. Še vedno pa si jih lahko ogledate na spletni strani www.crnivrh.eu.

ZTA

Orkester fakultete s skladbami iz osemdesetih

Na Pedagoški fakulteti Univerze na Primorskem že tri leta deluje orkester, ki izvaja glasbo različnih zvrsti, od klasike, jazza, rocka, etno in filmske glasbe. Orkester deluje v okviru izbirnih fakultetnih predmetov s področja glasbe, svoja znanja pa kali na različnih prireditvah tako znotraj univerze kot v lokalni skupnosti.

Ob Tednu Pedagoške fakultete Univerze na Primorskem so v sodelovanju s KUD Sloga iz Črnega Vrha pripravili koncert, ki je bil v petek, 31. maja, v črnovrški dvorani. Preko petdeset krajanov je prisluhnilo popularnim skladbam iz prejšnjega stoletja, da so poslušalce kvalitetno ponesli v nek drug čas, pa je pričal tudi dolg aplavz po koncu sicer zelo sproščenega koncerta.

Orkester so sestavljali Tanja Černic in Vlado Batista na violini, Nina Cepuš in Klara Bizjak na flavti, Eneja Jerman na klarinetu in Špela Kos na klavirju. Na kitari sta bila Maruša Pipan in Miha Klanjšček, ki je publiki predstavil tudi svojo avtorsko skladbo. Na bas kitari je bil Tilen Tomšič, na tolkalih pa Miha Štilec in Nejc Pustovrh. Voditelj večera je bil Lovrenc Habe, ki je zbranim namignil, s katerimi občudijskimi dejavnostmi se ukvarjajo bodoči pedagogi na fakulteti.

Potujoče igrišče in Kino za luno

V soboto, 22. junija, je KUD Sloga Črni Vrh v sodelovanju z Mladinskim centrom Idrija in Filmskim gledališčem Idrija Mestne knjižnice in čitalnice Idrija organiziralo dva dogodka.

Potujoče igrišče v organizaciji Mladinskega centra Idrija je letos prvič pripotovalo v Črni Vrh in upamo, da ne zadnjič. Kljub nevihtam in dežju se je v dvorani KUD Sloga zbralo veliko otrok. Aktivnosti so spremljale in vodile izkušene animatorke. Igre so bile precej večje od teh, ki smo jih vajeni doma. Štiri v vrsto je meril v višino kar en meter. Človek ne jezi pa se je po tleh dvorane razprostiral kot bazen. Veliko smeha je požel tudi namizni nogomet in ciljanje lukenj z vrečkami. Večji otroci so male sive celice preizkusili v volkalci, v kateri so bile ovce in volkovi kar pobarvani prodni kamni. Otroci in starši so lahko igro spremljali z udobnih ležalnikov. Igrivost, gibanje in druženje so v sodobnem času pametnih telefonov vedno redkejši in pomembnejši. Zato pozdravljamo aktivnosti, ki spodbujajo otroke k igranju in razvijanju ključnih aktivnosti za prihodnost.

Kino za luno je postal tradicionalen dogodek, ki je letos že četrtrič prijetno popestril poletne aktivnosti na Črnovrški planoti. Kljub temačnemu nevihtnemu vzdušju, ki ga je pripravila za nas narava, si nismo ogledali grozljivke temveč glasbeno komedijo Bunkica. Zgodba temelji na romanu Julie Murphy. Film nam je postregel z vpogledom v svet okrajnih lepotnih tekmovanj, moč prijateljstva in volje. Ob koncu pa nas je presunil ter spravil na rob solz.

Polona Rudolf Žigon

Poklon Mateju Cigaletu

»Jeden poglobitnih stebrov mile slovenščine in jeden največjih dobrotnikov slovenskemu ljudstvu.« Tako sta delo in zapuščina Mateja Cigaleta opisana na njegovem

spomeniku v črnovrškem parku, ki so mu ga leta 1894 v spomin postavili njegovi rojaki. Rodil se je 2. septembra 1819 v Lomeh. Osnovno šolo je obiskoval v Črnem Vrhu, nato pa je šolanje nadaljeval v Idriji in Gorici. Najprej je vstopil in bogoslovje v Ljubljani, kjer je ostal eno leto, nato pa je študiral pravo v Gradcu in na Dunaju. Sprejet je bil v urad pravosodnega ministrstva, kjer so prevajali državne zakone v vse avstrijske jezike, in tam ostal do smrti. Od gimnazijskih let se je zanimal za jezikoslovje, ki mu je ostal zapisan celo življenje. Prevajal je pravniška besedila in pisal članke o jezikoslovju, njegovo največje delo pa je urednikovanje slovensko-nemškega slovarja, za katerega je sredstva zagotovil škof Wolf. Slovar je izšel leta 1860 in je obsegal preko 2000 strani. Cigale je umrl 20. aprila 1889 na Dunaju, pet let po smrti pa so v Črnem Vrhu postavili spomenik in spominsko tablo na rojstni hiši v Lomeh.

Da je spomin nanj v Črnem Vrhu še vedno živ, pa so v nedeljo, 15. septembra, dokazali člani KUD Sloga Črni Vrh, saj so se znamenitemu sokrajanu ob dvestoletnici njegovega rojstva poklonili s priložnostno prireditvijo. Njegovo življenje je opisala petošolka Mirjam Krevs, ki danes živi v Cigaletovi rojstni hiši, s pesmijo pa je prireditev polepšal Moški pevski zbor Pobje pod vodstvom Veronike Škedelj. »Kar zrak stvarem, je narodom narodnost,« je zapisal Matej Cigale. Tega so se še posebej zavedali tudi zbrani v

foto: Monika Rudolf

črnovrškem parku, saj so s prireditvijo obeležili tudi praznik vrnitve Primorske k matični domovini. »Iz novih sanj se rodi novi svet, kjer za dobro ljudi se meja ne gradi,« sta geslo državne proslave, ki je dan prej potekala v Ajdovščini, povzeli voditeljci Neža Rudolf in Manca Rudolf, Pobje pa so zapeli znamenito Vstajenje Primorske.

Urška Bajec Rupnik

Obdaja nas zanimiva dediščina

V nedeljo, 29. septembra, so člani KUD Sloga pripravili in izvedli 2. pohod po črnovrških kulturnih poteh. Namen pohoda je odkrivanje in spoznavanje kulturne dediščine domačega okolja, mimo katere večkrat hodimo, pa je morda niti ne opazimo.

Pot smo pričeli na Šajski ravni in se mimo Furlanove domačije, ki je vpisana v register kulturne dediščine, povzpeli do mesta, kjer je nekoč stala Snežnikarjeva domačija. Sonja Habe nam je predstavila življenje Pepce in Milke, ki sta še do nedavnega tam živeli brez elektrike, skromno in odmaknjeni od sodobnega načina življenja.

Pot nas je nato vodila mimo Čukovega kozolca, na katerem je znamenje v majhni niši iz leta 1916. Menda naj bi ga postavil Jože Čuk v zahvalo, ker se je njegov brat živ vrnil iz bojev prve svetovne vojne.

Ustavili smo se tudi na mestu, kjer je nekoč stala osnovna šola, ki je svoja vrata odprla v predvojnem času in jih za vedno zaprla leta 1979. Od šolske stavbe so ostali le še temelji.

Naslednja točka ogleda je bila Židnikova kapelica, ki je posvečena Mariji. Postavljena je bila kot simbol dobrih medsosedskih odnosov na meji posestev Židnikovih in Trčkovih ob koncu 19. stoletja. V letu 1991 je bila obnovljena ob novi maši Zorka Bajca.

Zadnji in hkrati najbolj zanimiv postanek pa je bil na Trčkovi domačiji v Kanjem Dolu, kjer sta nam Jana in Igor Bahor predstavila umetnost lončarstva. Tu v Kanjem Dolu sta uredila pravo lončarsko delavnico, v kateri pripravljata in izvajata različne praktične delavnice ustvarjanja z glino tako za otroke kot odrasle. Igor Bahor je na lončarskem

foto: Urška Bajec Rupnik

vretenu izdelal potičnico in majolko ter s tem navdušil vse udeležence.

Polni prijetnih vtisov smo se odpravili nazaj v dolino, kjer so nas čakale okusne pice. In spet smo lahko zaključili, da nas res obdaja zanimiva in raznovrstna dediščina, ki jo je vredno spoštovati in ohranjati.

Lovrenc Habe

Zakaj dokumentarni film Prosti čas nekoč?

8. filmski večer smo mladi ustvarjalci posvetili vsem prednikom, ki so nam na Črnovrškem pripravil teren in pogoje za življenje, ki ga živimo danes. Dela so opravili ogromno, saj življenje na hribovitem svetu ni enostavno.

Res je, da je danes življenje z vsemi stroji in tehnologijo enostavnejše. Tega filmarji ne moremo zatrditi, ker nas včasih še ni bilo, a verjamemo vsem prednikom in vsem informacijam, ki smo jih dobili na osmih intervjujih s starejšimi občani.

V preteklih osmih letih smo se filmarji spoprijeli z različnimi žanri, za dokumentarec pa sem se odločil letos spomladi, ko je profesor sociologije na predavanju dejal, da zgodovina otroka in otroštva nikoli ni nikogar zanimala. Danes, v kapitalistični družbi, kjer naj bi bil otrok na prvem

foto: Matej Kastelic

mestu, je drugače, a včasih so bili pomembni le poglavarji, osvajalci ozemelj in vplivni ljudje. S trditvijo sem se strinjal in odločil, da, dokler je še čas, to temo nekoliko osvetlim.

Idejo sem predstavil filmski ekipi, ki je predlog podprla, in hitro med krajanji začel iskati stare fotografije, ki prikazujejo otroka in lepe dogodke. V filmu lahko vidite, da sem jih zbral kar precej, veliko pa sem jih digitaliziral iz arhiva KUD Sloga, saj smo ob njeni 70-letnici zbirali stare fotografije za razstavo.

Na tem mestu ne smem pozabiti na zgodovinarico Katarino Rudolf Kavčič, ki je poskrbela, da ima dokumentarec strokovno zgodovinsko podlago, montažerja Nika Čepin in Urban Podgrajšek pa sta delala precej večerov in noči, da smo film lahko vsi dobro videli in slišali.

Že res, da je bil na premieri nekoliko slabši zvok, saj imamo novo ozvočenje, ki ga še nismo dodobra udomačili, a smo to težavo popravili že do prve ponovitve in poskrbeli za kvalitetno sprejemanje audio-vizualnih vsebin. Tako sem, na primer, že teden dni po premieri film predstavil 80 osnovnošolcem, gledalcem v Idriji, v Kopru in dvakrat v Ljubljani, v domačem domu za upokojence pa so se nekateri na starih fotografijah celo prepoznali in spustili nekaj solz.

Vesel sem bil številnih pohval, pa tudi konstruktivne

kritike, ki jo bomo upoštevali ob morebitnem drugem delu dokumentarca. Če ga bomo naredili, pa ni odvisno le od mene, pač pa od celotne filmske ekipe, ki se za hvala lepa vozi z Gorenjske in Notranjske v Zadlog.

Neža Rudolf

V znamenju smeha prižgali praznične luči

V nedeljo, 8. decembra 2019, se je v Črnem Vrhu zopet dogajalo. V domu krajanov se je s komedijo Moža je zatajila predstavilo Društvo gospodinj z dramsko skupino Planina pri Ajdovščini. V igri so se predstavile brangar'ce, ki so pred dobrimi 60 leti s Planine odhajale peš v Trst. Vso pot so na glavi prenašale košare, v katerih so se znašli domači pridelki, da bi jih na drugi strani prodale ali zamenjale za bombone, kavo, takrat zelo dragocene najlon nogavice ali pa svoje može presenetile s tobakom. Govorice pred njimi niso bile varne, na uho pa jim je prišla tudi zanimiva ljubezenska zgodba Irme in Bogomirja. Sveže poročen par je na medenih tednih presenetila nevestina teta Valentina, huda nasprotnica moških. Zgodba se hitro zaplete in pod vprašaj postavi svež zakon. Irma se mora odločiti med ljubeznijo in bogato dediščino, ki jo kot edina dedinja pričakuje od tete. Pestra igralska zasedba in hudomušna zgodba, polna naključij, sta

foto: Valentina Rupnik

poskrbeli za debelo uro smeha dobro napolnjene dvorane. Po koncu igre je režiser gledališke igre Dušan Česen vsem obiskovalcem z vaškega balkona zaželel lepe prihajajoče praznične dni in z odštevanjem otvoril vaše novoletne lučke. Kulturno bogato nedeljo so domačini zaključili s klepetom ob čaju in kuhanem vinu.

Katarina Rudolf Kavčič

Od pesmi do »štrikanih« hlač

Ženski pevski zbor Ivan Rijavec je na črnovrških tleh prisoten že dolgih dvaindvajset let, kar kaže na močno pripadnost deklet in žena pevski tradiciji, ki je prisotna na planoti. Sprva je zbor pod imenom Dekliški pevski zbor KUD Sloga vodil Ivan Rijavec, priznan skladatelj in zborovodja, med drugim tudi ravnatelj idrijske glasbene šole, po njegovi smrti pa je taktirko prevzel Baki Jashari iz Prištine. Rijavčevo delo je nadgradil in zbor uspešno popeljal na različna tekmovanja pevskih zborov.

Tekom let so se dekleta poročila na različne konce Slovenije, postale so žene, mame, njihovi glasovi so dozoreli in tako je zbor za nekaj časa prenehal s svojim delovanjem. Vendar dekleta niso pozabila na čas, ki so ga preživele skupaj med prepevanjem, zato jih je prav pesem zopet združila leta 2007, ko je ena od članic praznovala 50-letnico.

V letu 2019 je zbor nastopil na prireditvah Primorska poje v Biljah, občinski reviji v Idriji, krajevni reviji Naj pesmi srca nam vedre, nastopile pa smo tudi v Domu za starejše Bor. Med pevskimi letom rade zapojemo tudi ob različnih jubilejih. Tako smo letos zapele podoknico naši pevki, ki je praznovala 30 let na 30 let podlage, izpuštile nismo niti praznovanja posebnega dogodka, ko je ena od pevk odšla v pokoj. Leto smo zaključile s tradicionalnim, letos že z 11. letnim koncertom, na katerem so bil naš gost Primorski akademski pevski zbor Vinko Vodopivec iz Ljubljane.

Da pa ne bomo vedno pisale le o koncertih, pogledjmo, kaj vse se nam pripeti ob naših druženjih. Zboru sem se pridružila pred dvema letoma in moram reči, da je to ena izmed boljših odločitev. Velikokrat se šalimo, da nas je le še par delovno aktivnih, saj so ostale že mlajše

foto: Jana Batič

upokojenke ali pa so tik pred tem, da se upokojijo. Ob naših druženjih na vajah ali pa ob različnih priložnostih izvem marsikaj zanimivega. Pevke rade pripovedujejo o norih dogodivščinah, ki so jih doživele. Odšle so na pot čez mejo in zaradi hitenja je ena od njih pozabila dokumente, nakar ji je druga ponudila osebno izkaznico svoje hčerke. Seveda so jih na meji odkrili, vendar se je vse srečno izšlo. Podučijo me tudi o modnih trendih, ki so bili hit v 50., 60., 70. in 80. letih prejšnjega stoletja. Od tega, da so morale nositi posebne pletene hlače pod krilom, do tega kakšne kombineže so nosile. Najljubše pa so mi zgodbe, ko povedo, kako so hodile v disko in kako je ena od pevk morala nositi note domov, ker je že imela otroke. Vsega seveda ne smem izdati, vendar če te zanima še kaj več, se nam pridruži, vedno smo vesele novih moči.

V Črnem Vrhu se veselimo nove strehe in prostorov

Dva dni po državnem prazniku dnevu suverenosti, ki ga obeležujemo 25. oktobra, je Krajevna skupnost Črni Vrh pripravila slavnostno sejo, na kateri so se veselili novih prostorov za delovanje krajevnih skupnosti, pevskih zborov in KUD Sloga. Krajevna skupnost je ob tem vsem krajanom za njihovo prostovoljno delo za dobrobit vseh poklonila uro smeja s komikom Matjažem Javšnikom.

Slavnostne seje s podelitvami nagrad in pohval zaslužnim krajanom že nekaj let potekajo na julijski krajevni praznik. Slednjega so z gasilsko veselico in športnimi igrami tudi letos obeležili, kar gre velika zahvala gasilcem in posameznikom, ki se trudijo, da je praznovanje tako, kot mora biti. Slavnostne seje pa tedaj ni bilo, ker menjava strehe na dvorani še ni bila poponoma dokončana in tudi krajevna skupnost še ni bila preseljena v nove prostore v starem vrtcu. Te moderne prostore so si lahko krajani ogledali pred nedeljsko slavnostno sejo.

Predsednik Sveta KS Črni Vrh Jernej Črnologar je v uvodnem nagovoru povedal, da je vesel, da so dobili nove prostore in pohvalil vse, ki so pomagali pri selitvi. Na kratko je orisal delo sveta v preteklem letu, od volitev je minilo že skoraj leto dni. Tedaj so krajani izvolili devet članov, danes pa jih za novo okroglo mizo sedi osem.

V nadaljevanju programa je spregovoril bivši predsednik KUD Sloga in nekdanji član KS Lovrenc Habe, ki se je s problematiko reševanja kritine strehe dvorane in bivših prostorov KS intenzivno ukvarjal zadnji dve leti. »Sestankov je bilo precej, tudi elektronske pošte, klicev in usklajevanja mnenj,« je povedal Habe. Sodelovanje s prejšnjim županom Bojanom Severjem in njegovimi sodelavci je bilo po njegovem mnenju korektno in produktivno, izrazil pa je željo, da se dobro sodelovanje nadaljuje tudi v prihodnje, saj je treba v zelo dotrajane prostore vložiti še kar nekaj dela in sredstev. Jasno je povedal, kaj bodo vložila lokalna društva

in kaj pričakuje od občine v prihodnjih letih.

Sledila je glasbena točka, po njej pa podelitev krajevnih nagrad in pohval. Za večdesetletno delo na področju družabnega dogajanja in prostovoljnega fizičnega dela na Črnovrškem je prejel priznanje Krajevnih skupnosti Črni Vrh Florjan Lampe. Gospod Florjan je že kot mlad fant pri štirinajstih letih po izgubi očeta poprijel za vsako delo. Vedno je rad pomagal in svetoval, s svojo izvirnostjo pa je podal mnogo predlogov. Zna izbrati pravi čas za objem ali stisk roke. Poleg oddaljene službe in svoje družine najde čas za petje pri Mešanem pevskem zboru dr. Francišek Lampe in Moškem pevskem zboru Pobje. Z vso energijo vodi zadloško društvo TRMA, organizira tek na Špičasti vrh, sodeluje pri kuhanju obroka za tekače, organizira pohod na Špičasti vrh ter poskrbi za druženje in dobro počutje. Vedno najde tudi čas za povezovanje ljudi in neumnosti, s katerimi nas nasmeji. Florjan je posnemanja vreden krajan!

Za neumorno strokovno delo na področju zborovskega petja je prejela priznanje Krajevnih skupnosti Črni Vrh Veronika Škedelj. Gospa Veronika je že kot osnovnošolka prejela mednarodno priznanje za barvno čipko. Je glasbeno nadarjena, saj je s svojim glasom in kot organistka spremljala MePZ dr. Francišek Lampe. Že od vsega začetka uspešno vodi MoPZ Pobje, s katerim so osvojili vrsto priznanj (Plaketa primorskega heroja Janka Premrla Vojka, Priznanje Sveta KS za predanost zborovskemu petju, Spominska plaketa za nesebično pomoč in razumevanje, Priznanje Cantaal Mar leta 2014 v Španiji, Priznanje za zanimivo sestavo in obrazložitev sporeda, Pirnatova nagrada Občine Idrija, Srebrno priznanje na regijskem tekmovanju odraslih zborov ...). Uspešno vodi tudi Mešani pevski zbor Duri, s katerim so osvojili Zlato priznanje Cantaal Mar v Španiji, Zlato priznanje na regijskem tekmovanju v Postojni ter bili absolutni zmagovalci na tekmovanju na Malti. Veronika združuje pevce iz različnih krajev ter nosi glas domačega kraja po Sloveniji in preko meja. Veronika je čudovit zgled vztrajnosti in trdega dela.

Za dolgoletno skrbno, vestno delo na vseh področjih je prejel priznanje KS Črni Vrh Adolf Rudolf. Gospod Adolf redno in vestno skrbi za središče našega kraja, in sicer za naš park. Redno ga kosi ter odvaža pokošeno travo,

morebitne veje, v jesenskem času pa pospravi odpadno listje. Prav tako urejuje tudi pokopališče in njegovo okolico. Vedno rad priskoči na pomoč in ponudi roko vsakomur, ki jo potrebuje. Neguje lep in spoštljiv odnos, najprej do svoje mame Pavle, do sovaščanov in mladih v kraju. Odnose gradi na osnovi zaupanja. Adi je vzoren, pošten in delaven krajan Črnega Vrha.

Pohvalo za nesebičnost, požrtvovalnost in srčnost pa je prejel Matej Bonča. Gospod Matej je 29. aprila 2018 na pohodu krajanov Idrijskega Loga nesebično in požrtvovalno pomagal sokrajanu, ki ga je obšla slabost in je doživel srčni zastoj. Na odmaknjenem terenu med Pevcem in Idrijskim Logom ga je oživiljal ter ohranjal pri življenju vse do prihoda reševalne ekipe. Njegovo znanje, hitra, preudarna ter odločna reakcija je pripomogla, da je bolnik dočakal prihod reševalcev in helikopterja, ki ga je odpeljal v bolnišnico. Svojo srčnost je velikokrat izkazal tudi kot član PGD Črni Vrh. Mateju zato želimo, da ostane tak, kot je – srčen, nesebičen in požrtvovalen.

Povezovalec večera Andraž Corn je povedal, da se v Krajevni skupnosti Črni Vrh zavedajo, da je med nami veliko ljudi, ki vsak dan požrtvovalno delajo za kraj in skupno dobro. »Na tem mestu bi se rad v imenu KS Črni Vrh zahvalil tistim, ki ste se v teh besedah našli. Naj vam energije ne zmanjka! Delajmo dobro in ostali bomo dobri,« je zaključil Corn, sicer član KUD Sloga Črni Vrh. Kot zahvalo za ves trud, ki so ga in ki ga še bodo posamezniki in skupine vložili v skupno dobro, pa je KS podarila uro smeha z Matjažem Javšnikom, ki je poskrbel za nasmejan nedeljski večer.

Metka Rudolf

Zbor s tradicijo in posluhom za mlade

»Kaj, k cerkvenemu zboru hodiš? Kako se ti sploh ljubi? Pa še same dolgočasne pesmi in starejši pevci ...« Taki so odzivi prijateljev, ko se pogovarjamo, kam bi šli v petek zvečer žurat, in jaz velikokrat ne morem, ker imamo takrat

foto: Arhiv MEPZ

pevske vaje. Odgovorim jim: »Sploh ni res, v Črnem Vrhu že ni tako!«

Preden sem se pridružila Mešanemu pevskega zboru dr. Francišek Lampe, se mogoče tudi moja pričakovanja niso dosti razlikovala od mišljenja mojih prijateljev. Za to pa sem se odločila, ker sem lahko na ta način aktivna v župniji in kraju in ker imam glasbo rada. Vedela sem, da odprtih rok sprejmejo prav vsakega novega pevca, da pa se jim radi pridružujejo tudi mladi, je pokazatelj, da je zasedba kvalitetna ter izvaja zanimiv in aktualen program.

Najbolj me je skrbelo, da se mi v petek zvečer ne bo ljubilo hoditi na pevske vaje, saj pridem po napornem tednu končno domov, in tudi za ostale pevce sem se spraševala, kje dobijo to motivacijo, saj nekateri prepevajo tudi že 40 let. Po tem letu in pol, odkar hodim k zboru, jih popolnoma razumem. Moč skupnosti, občutek in hkrati dejstvo, da je vsak pevec pomemben člen, ter povezanost med nami so res nekaj edinstvenega. Samo glasba lahko tako poveže ljudi različnih generacij.

Zelo mi je všeč tudi to, da zborovodkinja Katja Bajec Felc vedno poskrbi, da se učimo veliko novih skladb različnih stilov in se lotimo tudi najbolj znanih zborovskih del velikih skladateljev ter si s tem dokazujemo, da skupaj

zmoremo vedno več. Krasen je občutek, ko vsak glas svoj part že obvlada in lahko začnemo med sabo sodelovati in se poslušati, saj je čar zborovske glasbe prav v tej povezanosti. Najraje pa zapojemo kakšno domačo, veselo, slovensko, ki publiko in tudi nas spravi najbolj v dobro voljo. In ker imamo vsi, od najstarejšega do najmlajšega, radi zlahtno kapljico, so velikokrat na sporedu pesmi s tako tematiko.

Zadnjič sem eno izmed pevk, ki že vrsto let prepeva v našem zboru, slišala reči: »Ma sam povej mi, kaj bi jest delala vse te leta, če nbi hudila h zboru? Sploh si n predstaulem ... Ležala na kavču al kej?! ... Sej se je učasih težku odprajt od doma, ma na konc je zmeri fajn, pa nej bo ne vem kejšn koncert al pa sam vaje!«

Lahko bi rekli, da ti petje v takem zboru postane del življenja. Nam mladim pa je petje tisti pravi hobi, ki te izoblikuje v dobro osebo, saj v njem uživaš in hkrati bogatiš življenja drugih. Biti cerkveni pevec pa ni samo hobi, temveč poslanstvo, ki ga kot zbor izpolnjujemo skupaj. In kjerkoli smo skupaj, nam ni nikoli dolgčas in si zmeraj naredimo dober žur, v katerem uživamo tako mi mladi kot tudi tisti z več izkušnjami.

Irena Kenk

Učenci OŠ Črni Vrh so aktivni na mnogih področjih

V šolskem letu 2018/2019 je bilo v osmih oddelkih 134 učencev. Imeli smo kombinacijo 7. in 9. razreda, dva oddelka podaljšanega bivanja (od 1. do 5. razreda), v katera je bilo vključenih 80 učencev, in dva oddelka varstva vozačev, v katera je bilo vključenih 40 učencev.

Z avtobusom in kombijem se je v šolo vozilo 85 učencev: z avtobusom 38 učencev, s kombijem 44 učencev, 3 učence pa so vozili starši. Po končanem pouku so čakali na kombi ali avtobus pri podaljšanem bivanju, v varstvu vozačev ali so bili pri interesnih dejavnostih. Pouk smo izvajali v eni izmeni s pričetkom ob 7.30.

Realizacija pouka je bila 100,56 %.

Obisk pouka je bil 95,39 %; vzroki: viroze v zimskem času, bolezn, status športnika. Realizacija dodatne strokovne pomoči za 11 učencev je bila 100 %. Učni uspeh šole je bil 99,25 %.

Pri nacionalnih preizkusih znanja na koncu 6. razreda so učenci dosegli rezultate, ki so nekoliko nižji od slovenskega povprečja. Pri slovenščini so dosegli 44,45 % (slovensko povprečje 49,43 %), pri matematiki 50,38 % (slovensko povprečje 57,28 %) in pri angleščini 37,11 % (slovensko povprečje 51,36 %).

Pri nacionalnih preizkusih znanja na koncu 9. razreda so učenci dosegli višje rezultate od slovenskega povprečja. Pri slovenščini so dosegli 60,36 % (slovensko povprečje 48,29 %), pri matematiki 53,60 % (slovensko povprečje 51,05 %) in pri angleščini 69,33 % (slovensko povprečje 55,67 %).

V šolskem letu 2018/2019 smo v 7. razredu izvajali izbirne predmete Likovno snovanje I, Organizmi v naravnem in umetnem okolju, Računalništvo – urejanje besedil in Informacijsko opismenjevanje, v 8. razredu smo izvajali Likovno snovanje II, Nemščina II, Računalništvo – multimedija in Informacijsko opismenjevanje, v 9. razredu pa Kemija v življenju, Nemščina III, Računalništvo – računalniška omrežja in Informacijsko opismenjevanje.

Učenci OŠ Črni Vrh so bili uspešni na šolskih tekmovanjih različnih nivojev, izvedli smo naravoslovne, kulturne, tehniške in športne dni, projekte in krožke.

Učenci so tekmovali iz slovenščine za Cankarjevo priznanje, prejeli so priznanja za sodelovanje, bronasta, srebrna in eno zlato priznanje. Od 1. do 3. razreda je tekmovalo 19 učencev in vsi so prejeli priznanje Mehurčki. Od 4. do 7. razreda je tekmovalo 31 učencev in prejeli 13 bronastih Cankarjevih priznanj. V 8. razredu je tekmovalo 13 učencev in prejeli 4 bronasta, 4 srebrna in 1 zlato Cankarjevo priznanje, v 9. razredu pa je tekmovalo 10 učencev in prejeli 5 bronastih in 1 srebrno Cankarjevo priznanje.

Za Bevkovo bralno značko je tekmovalo 122 učencev, 10 učencev pa je prejelo priznanje za devetletno zvestobo

foto: Irena Kenk

bralni znački. Udeležili so se tudi nagradnega izleta, ki ga je organiziral JSKD Idrija.

Vsi učenci od 6. do 9. razreda so tekmovali o sladkorni bolezni, prejeli so 6 bronastih in 2 srebrni priznanji.

Na tekmovanju s področja matematike – Matematični kenguru je na razredni stopnji tekmovalo 39 učencev. Dosegli so 9 priznanj Kenguruja in 5 bronastih priznanj. Na predmetni stopnji pa je tekmovalo 24 tekmovalcev od 6. do 9. razreda in dosegli 7 bronastih ter 1 srebrno priznanje.

Tekmovanja iz angleškega jezika sta se udeležili 2 učenki 9. razreda in obe osvojili bronasto priznanje. Ena učenka se je z dosežkom uvrstila na območno in na državno tekmovanje, na katerem je prejela srebrno priznanje. Šolskega tekmovanja iz angleščine za 8. razred so se udeležile tri učenke.

Pri angleški bralni znački EPI Reading Badge je bilo v 2. razredu 22 zlatih priznanj (vsi učenci), v 3. razredu 13 zlatih in 1 srebrno priznanje, v 4. razredu je tekmovalo 18 učencev, srebrno priznanje je prejelo 8 učencev, zlato priznanje pa 7 učencev, v 5. razredu je tekmovalo 13 učencev, srebrno priznanje je prejela 1 učenka, zlato priznanje pa 4 učenci, v 7. razredu so tekmovali 3 učenke, srebrno priznanje sta prejeli 2 učenki, v 8. razredu so tekmovali 4 učenke, srebrno priznanje so prejele 3 učenke.

Pri nemški bralni znački EPI Lesepreis od 4. do 9. razreda je tekmovala je 1 učenka, ki je prejela srebrno priznanje.

Tekmovanja za Proteusovo priznanje v znanju biologije se je udeležilo 8 tekmovalcev iz 8. razreda, ki so prejeli 2 bronasti in 1 srebrno priznanje, in 7 tekmovalcev iz 9. razreda, ki so prejeli 1 bronasto in 1 zlato priznanje.

Tekmovanja za Preglovo priznanje v znanju kemije se je udeležilo iz 8. razreda 10 tekmovalcev, ki so prejeli 1 bronasto in 1 zlato priznanje ter udeležbo na državno tekmovanje, iz 9. razreda pa 9 tekmovalcev, ki so prejeli 1 bronasto priznanje.

Tekmovanja v znanju naravoslovja Kresnička za učence od 1. do 7. razreda se je udeležilo 53 učencev, 24 jih je prejelo priznanje.

Tudi na področju raziskovalnih nalog smo bili uspešni. Učenka 8. razreda je na regijskem srečanju mladih raziskovalcev v Idriji predstavila raziskovalno nalogo Vplivi na razmnoževanje kuncev. Udeležila se je prvega kroga na državnem srečanju mladih raziskovalcev v Murski Soboti in tam dosegla bronasto priznanje.

Tekmovanja s področja zgodovine so se udeležili 4 učenci, in sicer 1 učenka iz 8. razreda in 3 učenke iz 9. razreda. Vse so osvojile bronasto priznanje, ena tekmovalka je zbrala dovolj točk za srebrno priznanje, zmanjkala pa je 1 točka za uvrstitev naprej na državni nivo.

Tekmovanja Vesela šola se je udeležilo 12 učencev od 4. do 9. razreda; bronasto priznanje je prejelo 6 učencev, ki so dosegli vsaj 50 % točk, državnega tekmovanja pa se je udeležil 1 učenec iz 4. razreda in prejel srebrno priznanje.

Tekmovanja Računaje je igra so se udeležili vsi učenci razredne stopnje.

13 učencev 5. razreda je uspešno opravilo kolesarski izpit in prejelo izkaznice o opravljenem kolesarskem izpitu.

OŠ Črni Vrh je bila 3 leta vključena v državni projekt ESTEAM (ERASMUS +), ki se je pod vodstvom Geoparka Idrija zaključil v avgustu 2019. Učiteljici Lilijana Homovec in Maja Sever sta se udeležili dveh srečanj vseh partnerjev projekta. Prvo srečanje je bilo novembra na Norveškem,

kjer so po uvodnem pregledu izvedenega dela imeli še tečaj za uporabo aplikacije TeachOUT. Drugo srečanje je bilo v juniju v Idriji. Pogovorili so se še o zadnjih izboljšavah za delovanje aplikacije, o navodilih za njeno uporabo, promocijskem videu, ki so ga posneli pri nas, evalvaciji O2 E-book in zaključevanju O3. V mesecu marcu so imeli predstavitev aplikacije za učitelje in predstavnike Zavoda za šolstvo. Sestanek je bil uspešen, saj so učitelji in vsi ostali udeleženci pokazali veliko zanimanje za uporabo aplikacije pri pouku. Glede na velikanski delovni vložek si zelo želimo, da bi aplikacija tudi resnično zaživela kot uporabno orodje za učenje v naravi.

Na šoli delujejo trije pevski zbori pod vodstvom zborovodkinje Damjane Vončina, in sicer Otroški pevski zbor Cekinčki (učenci 1. in 2. razreda), Otroški pevski zbor Cekin (učenci od 3. do 5. razreda) ter Mladinska vokalna skupina (učenci od 6. do 9. razreda). Preko celega leta so vsi zbori pridno vadili, naučili so se vrsto pesmi, ki so jih nato predstavili tako v šoli kot tudi v kraju in širši okolici.

Smučarskega tečaja nismo izvedli, ker smo se odločili, da bomo v bodoče organizirali smučarske tečaje vsake tri leta. Ponovno ga bomo izvedli v šolskem letu 2019/20, in sicer od 6. do 10. 1. 2020 v ČŠOD Bohinj za učence od 4. do 6. razreda.

Letna šola v naravi je potekala od 3. 9. do 7. 9. 2018 v Savudriji za učence 6. razreda. Organizirali smo skupni prevoz z OŠ Spodnja Idrija in s tem zmanjšali ceno prevoza za naše učence.

Plavalni tečaj je potekal od 10. 12. do 14. 12. 2018 v Ajdovščini. Udeležilo se ga je 15 učencev 3. razreda.

Šolsko športno društvo je v šolskem letu 2018/2019 potekalo v dveh ločenih skupinah. V prvi skupini so bili učenci od 2. do 5. razreda (28 učencev), v drugi skupini pa učenci od 6. do 9. razreda (12 učencev). Udeležili so se področnega prvenstva osnovnih šol v veleslalomu, na katerem je učenec iz 7. razreda je dosegel 1. mesto med starejšimi dečki, učenec iz 8. razreda pa 2. mesto med starejši dečki, in tekmovanja za Pokal Primorskih gorskih tekov, na katerem je nastopilo 40 učencev naše šole.

Od 15. 4. do 19. 4. 2019 smo organizirali in izvedli šolo v naravi v ČŠOD Murska Sobota za učence od 6. do 9. razreda.

V šolskih prostorih potekajo tudi izvenšolske dejavnosti. Na šoli delujeta oddelek Glasbene šole Idrija in oddelek Čipkarske šole Idrija (vodi Anka Jamšek). Z navedenima oddelkoma šola sodeluje na različne načine, organizirani so razni glasbeni nastopi učencev z mentorstvom učiteljev Glasbene šole ter razstave čipkarskih izdelkov otrok in odraslih.

Učenci trenirajo karate (Karate klub Kolektor), ples (Plesna šola Taras, Cici plesni klub Idrija), smučanje (Smučarski klub Javornik), gorsko kolesarstvo (MBK Črni Vrh), nogomet, košarko (TRMA Zadlog), hodijo k tabornikom in so vključeni v modelarski krožek (Vojko Česnik).

Učenci so sistematično pregledani na sistematskem pregledu v 1., 3., 5. in 8. razredu osnovne šole, zobozdravniške preglede pa imajo učenci vseh razredov. Učenci so od 1. do 9. razreda vključeni v tekmovanje za zdrave zobe. Zdravstvena vzgoja je bila izvedena v vsakem razredu, vodile so jo diplomirane medicinske sestre Zdravstvenega doma Idrija, ki imajo bogate izkušnje na področju promocije in vzgoje za zdravje.

Šola Črni Vrh je sodelovala z Društvom prijateljev mladine Črni Vrh pri naslednjih dejavnostih: Teden otroka, delavnica za otroke in njihove starše, priprave na Miklavževanje, rajanje z dedkom Mrazom. Vse omenjene dejavnosti so potekale v prostorih šole.

S področja materialnega poslovanja smo nabavili peč za centralno kurjavo (oljni kotel), ozvočenje, snežno frezo, garderobne omare, grafično stiskalnico, stojalo za grafično stiskalnico, pralni stroj, univerzalni stroj za kuhinjo, podstavek za univerzalni stroj v kuhinji, barski stol za kuhinjo, oblogo pluta, lesene zabojčke, zvočnike za učilnice, opremo v knjižnici, tiskalnik etiket, opremo za zbornico, vrata pisarn (vlom), ognjevarno omaro, SIO 2020 – opremo za brezžično omrežje, 16 kok dostopnih točk, stikala, računalnike, različen didaktični material in igre za potrebe OPB.

Knjižnico smo opremili z računalnikom, čitalcem črtnih kod in termičnim tiskalnikom. Nakup te opreme je delno financiralo ministrstvo za šolstvo v okviru sredstev, namenjenih za prehod knjižnice na sistem COBISS.

Izgradnja brezžičnih omrežij v VIZ poteka tri leta (2018, 2019 in 2020). Nova omrežja bodo ustrezala enotnim standardom, bodo ustrezno zmogljiva za izvajanje dejavnosti VIZ, načrti pa bodo narejeni tako, da bo pokritost šole čim večja. Sredstva, namenjena izgradnji omrežja, so odvisna od velikosti in tipa VIZ. Višina sofinanciranja iz ESRR sredstev znaša 62,5 %, lastna sredstva VIZ pa 37,5 %.

S področja investicije smo izvedli akustično oblogo v telovadnici. Rezultati investicije (montaža absorberjev po stenah) so zelo dobri, saj je zaradi manjšega odmevnega časa posledično prostor ob športnih dejavnostih manj hrupen, kar pa pripomore k boljšemu razumevanju govora, vpliva na boljše počutje zaposlenih in učencev, v prostoru je tudi bolj primerna akustika za izvajanje glasbenih ali pa govornih nastopov.

Šola poleg znanja nudi tudi varnost, prijateljstvo, srečne in zabavne trenutke, torej sončni del otroštva in mladosti. Želimo si, da se srečujemo v zadovoljstvo vseh. Tega pa ni brez prijaznega pozdrava, nasmeha, vloženega truda in strpnosti vseh nas. Medsebojni odnosi nas bogatijo in so temelji naših spoznaj in izkušenj. Šolski prostor, v katerega prihajamo, doživljamo kot prostor, ki ga vsak dan sooblikujemo s svojimi dejanji in tako prispevamo svoj kamenček v skupni mozaik naše šole, v kateri je zapisana vizija: Učim se, ustvarjam, sodelujem z drugimi, sem odgovoren in srečen.

Urban Rupnik

Pobje v tujini

Pobje smo letošnje koledarsko leto začeli povsem drugače kot lansko. Če smo lani januarja na lažno prepevali naš repertoar, smo letos že pred novim letom začeli z intenzivnimi vajami. V naš plan dela smo poleg rednih nastopov, kot so krajevna revija, občinska revija in Primorska poje, dodali še mednarodno tekmovanje.

foto: Metka Podobnik

Takoj po prvomajskih praznikih smo se odpravili v Rigo v Latvijo, kjer smo na tekmovanju Interkultur dosegli srebrno priznanje. S tem se nam je poplačal ves trud zadnjih mesecev. V času potovanja smo si skupaj ogledali tudi glavne znamenitosti Rige, v mrzlem morju namočili noge in slovensko pesem prepevali na ulicah v samem centru mesta. V maju smo Pobje nato sodelovali še na festivalu moškega zborovskega petja v Logu, ki ga je pripravil Moški pevski zbor Srečko Kosovel.

Po napornih mesecih so naše vaje prešle v normalen ritem in tako smo dokončali sezono 2018/2019. Jeseni smo ob začetku nove pridobili tri nove člane, s katerimi stopamo novim dogodivščinam naproti. Na naše vaje to sezono vsake toliko povabimo tudi gospo Tonjo Lapanja Brenčič, s katero poizkušamo narediti še korak naprej k boljšemu zvenu našega zbora. Kot že omenjeno, v zbor vsako leto vabimo nove člane, ki radi prepevajo in se družijo.

foto: Irena Janja Rozman

Anka Sedej

Kako nastane maslo

Letošnje vrtčevsko leto smo začeli veselo, razigrano in z veliko delovne energije. Še preden smo se vživeli v novo oblikovane skupine, so se nam že pojavili novi izzivi in projekti. V oktobru smo se v okviru projekta Simbioza giba odpravili v Dom za starejše Bor in skupaj s stanovalci doma izvedli prijetno, gibalno in zabavno druženje.

Prav hitro je bil tukaj mesec november in z njim slovenski tradicionalni zajtrk. V najstarejši skupini so veliko razmišljali o lokalni hrani in njeni pripravi. O čebelah in njenih proizvodih smo se prejšnja leta že veliko pogovarjali in imeli na obisku čebelarje.

Letos pa smo se odločili malo več pozornosti posvetiti mleku in mlečnim izdelkom. Tako smo želeli spoznati, kako iz mleka nastane maslo. K sodelovanju smo povabili stare starše, ki postopek izdelave poznajo še iz starih časov. Babica fantka iz konjičkove skupine se je odločila, da nam bo pomagala maslo izdelati. Skupaj smo pripravili vse potrebno: smetano iz lokalne kmetije, posodo za mešanje (pinja) in povabili babico, da nam je ta postopek pokazala. Otroci so se pri mešanju tudi sami zelo trudili. Ko je nastala

maslena kepa, smo jo naložili v model in ga shranili v hladilnik za slovenski zajtrk. Ostalo je še mleko pinjenec, ki smo ga vsi z slastjo pokušali. Otroci so bili nad dogajanjem navdušeni.

Lahko smo prepričani, da je bil ta dogodek velika spodbuda za otroke in starše pri uporabi zdrave in lokalno pridelane hrane na naših vsakodnevnikih jedilnikih.

Nataša Hvala

Utrip župnije v letu 2019

Leto, ki se končuje, smo pričeli v pripravi na misijon, ki se je v dekaniji Idrija-Cerkno odvijal v postnem času. Pod geslom Pričeval ljubezen bom smo se zbirali pri svetih mašah in drugih srečanjih tako v okviru svoje župnije kot tudi na dekanijski ravni, tako da se je za vsakogar našlo kaj. Naj se duh misijona še vedno krepi v dejavni veri in molitvi za otroke in mlade, da bi doživeli Božjo ljubezen, za zakonce in družine, da bi jo prenašali na mlade rodove, za bolne, ostarele in vse, ki so stiski, da bi v njej črpali moč in upanje, da jo bodo nekoč živeli v polnosti. Izročajmo Gospodu naše družine, župnijska občestva in vse ljudi dobre volje.

Veroučenci so pridno hodili k verouku, tretješolci so prvič prejeli sveto obhajilo, sedmošolci in osmošolci so pričeli z intenzivnejšo pripravo na sveto birmo. V mesecu maju smo se še posebej spomnili zakoncev jubilarcev, ki so se pri sveti maši zahvalili za skupaj prehojeno pot in se priporočili za Božje varstvo za naprej. Obhajali smo župnijski praznik svetega Jošta, ki ga je vsak po svojih močeh oplemenitil s čiščenjem pred Najsvetejšim. Na ta praznik pri popoldanski sveti maši smo se skupaj z g. Gašperjem Rudolfom veselili in zahvaljevali za 65 let duhovništva. Še posebej so bili k tej maši povabljeni starejši člani naše župnije. Po maši je sledilo skupno druženje ob dobrotah, za katere so poskrbeli sorodniki slavljenca, župljani in člani Karitas. Člani molitvene skupine so po svojih močeh poskrbeli za molitev pred mašami. Kot župnija smo v začetku avgusta poromali na Sveto Goro. V tem letu je na novo oživela tudi mlajša zakonska skupina. Naj jo pri delu spremlja obilo Božjega blagoslova.

V soboto pred prvo adventno nedeljo smo, kdor je želel, skupaj izdelovali adventne venčke, za kar se zahvaljujemo vsem, ki pripravijo in vodijo to delavnico. V nedeljo pri sveti maši jih je župnik blagoslovil, da bi zbiranje in molitev ob njih obrodila lepe in duhovno bogate sadove. Leto bomo sklenili s Trikraljevsko akcijo, ki ima poleg dobrodelnega še duhovni, izobraževalni, vzgojni in kulturni namen. V primeru lepega vremena bo na štefanovo tudi blagoslov konj. V nadaljevanju sledijo zapisi o delu skupin.

Oratorij - Neža Rudolf

Ob zgodbi Petra Klepca odkrivali svoje moči

Letošnji oratorij je potekal med 12. in 18. avgustom 2019, udeležilo pa se ga je kar 120 otrok iz Črnovrške planote, Logatca in Žirov, za katere je skrbelo nekaj čez 20 animatorjev. Vsak dan smo začeli z molitvijo in petjem, skozi igro dramske skupine pa smo spoznavali življenje Petra Klepca. Sledile so kateheze, pri katerih smo skozi Klepčevo zgodbo odkrivali svoje moči, ki nam jih daje Bog. Tako smo prvi dan razmišljali o moči prošnje, v naslednjih dneh pa še o moči odpuščanja, pomoči drugemu, spoznanja in moči svetega zakona. Slastni malici so vsak dan sledile raznolike ustvarjalne, športne, plesne, znanstvene, glasbene delavnice, vsaka izmed skupin pa je v enem od dni obiskala oskrbovance doma starejših občanov in se z njimi družila ter ustvarjala na delovni terapiji. Po kosilu je bil čas za veliko igro, ki je vsak dan vzbudila največ navdušenja. Prvi dan smo se tako pomerili v kmečkih igrah, v torek smo imeli ovčje dirke, v sredo so igre pripravili bodoči animatorji, v petek pa je napočil čas za težko pričakovanje vodne igre. Malo pred četrto uro smo se vsi prijetno utrujeni vrnili pred župnišče, kjer smo si razdelili pošto skritih prijateljev, spustili zastavo in se polni vtisov vrnili domov.

V soboto, 17. avgusta, smo se odpravili proti Čelkovemu vrhu, kjer smo imeli sveto mašo, slastno kosilo, obiskali pa so nas tudi gorski reševalci, ki so nam predstavili svoje delo. Z oratorijem smo zaključili v nedeljo z zahvalno sveto mašo, po kateri smo se posladkali še s sladoledom.

Ob tej priložnosti se voditeljici Terezija Rupnik in Neža Rudolf zahvaljujeva vsem animatorjem, staršem za zaupanje, zunanjim sodelavkam za pomoč pri izvedbi delavnic,

gasilcem PGD Črni Vrh ter vsem ostalim krajanom, ki ste finančno in materialno pripomogli k izvedbi oratorija.

Zakonska skupina - Dušan Žgavec

Zakonska skupina je gostila več gostov. Sestra redovnica nam je spregovorila o sveti maši, njenem poteku in pomenu posameznih delov. Spregovorili smo tudi o našem dožemanju in pomenu za naše življenje.

Na enem od srečanj smo si ogledali film Koliba, v izvirniku The Shack (2017), ki se na poglobljen način dotakne vere, ljubezni in odpuščanja. Priporočamo.

V času misijona sta nas poleg misijonarjev obiskala tudi zakonca Erzar. V preprostem jeziku sta nam predstavila osnovne potrebe medsebojne komunikacije v zakonu.

Člani zakonske skupine počasi, a neizogibno stopamo čez prag 50 let. V zadnjem letu so se nam pridružile tri nove abrahamovke. Vsaka se je zelo potrudila in nas ob prijetnem druženju lepo pogostila.

Ministranti - Andraž Kavčič

Letošnje leto je bilo za naše ministrante povsem običajno. S strežbo so lepšali bogoslužja in izkazovali čast Bogu. Letos smo pogrešali dekanijsko ministrantsko srečanje, na katerem se mladi dodatno povežejo, spoznajo in družijo. Enkrat na mesec smo imeli srečanja, na katerih smo se pogovorili o tekočih praktičnih in teoretičnih vsebinah ministriranja. Poleg tega smo predelali tudi kakšno duhovno vsebino, ki jo priporoča priročnik za ministriranje. V mesecu novembru smo sprejeli tri nove strežnike, ki so našo vrsto ministrantov dodatno okrepili. Kot vodja ministrantov sem z delom moje skupine zelo zadovoljen in sem nanjo ponosen. Mislim, da smo ena redkih župnij, ki ima tako močno zasedbo mladih fantov, ki so res zagreti za delo pri oltarju. Na to mora biti župnijsko občestvo ponosno.

Mladinski župnijski pevski zbor - Neža Rudolf

V preteklem letu je v mladinskem zboru prepevalo 16 pevcev od 6. razreda osnovne šole do 3. letnika srednje šole. Program, ki smo ga predelali, je v veliki meri predstavljal

foto: Nataša Hvala

mladinske duhovne skladbe, s katerimi smo sodelovali pri svetih mašah v posameznih cerkvenih obdobjih. Sodelovali smo tudi na krajevni pevski reviji in junija zapeli v Lomeh na skupnem zaključku pevske sezone vseh treh župnijskih zborov. Pri petju se zabavamo, včasih je potrebno tudi povzdigniti glas, vsekakor pa se trudimo razveseljevati druge s talenti, ki nam jih je dal Bog.

Župnijska dramska skupina - Manca Rudolf

Sezono 2018/2019 je župnijska dramska skupina začela brez nekaterih dolgoletnih članov, ki so našo skupino prerasli in svojo igralsko pot nadaljevali drugje. A ni minilo dolgo in praznino smo hitro zapolnili kar s šestimi novimi igralci, ki so se širši publiki premierno predstavili z Miklavževro igro v Domu krajanov Črni Vrh.

Pomladanske petke smo zapolnili z vajami, na katerih smo se pridno pripravljali na oratorijsko igro, s katero smo več kot stotim otrokom predstavili vsem dobro poznano zgodbo o Petru Klepcu, njegovem velikem srcu in veliki moči.

Letošnje leto je tako zaznamovalo kar 14 izjemnih mladih igralcev. Ob takem številu se tako pogosto zgodi, da na odru nastane prava gneča in vsakemu izmed njih ne moremo zagotoviti dovolj prostora pod žarometi. To je bil tudi glavni razlog, da smo se odločili, da prihodnje leto

ne razpišemo novih prijav za dramsko skupino, saj bi tako sedanji člani imeli še manj časa in prostora za razvijanje svojega igralskega talenta. A brez skrbi, v nadaljnje se boste imeli tudi ostali možnost preizkusiti v različnih igralskih vlogah. Za zaključek lahko tako povem, da se ob takem zanimanju in talentu otrok na Črnovrškem vsekakor nimamo kaj bati za razvijanje in širjenje igralske kulture.

Pritrkovalci - Terezija Rupnik

Pitrkovalci v župniji Črni Vrh smo dejavni že vrsto let. Letos je bila to skupina šestih mladih, ki so se želeli na novo naučiti večine pritrkovanja ali pa le-to obnoviti. Srečanja so potekala ob sobotah zjutraj, pritrkovali pa smo ob cerkvenih in večjih farnih praznikih ter obhajilu. Upamo, da vam zvonovi naredijo praznike še lepše in vzdušje še bolj praznično.

Karitas - Majda Bajec

V letu 2019 smo se sodelavci Karitas trudili, da bi pomagali čim več osebam, ki so pomoči potrebne. Sodelavci imamo srečanja mesečno, tako da sproti spremljamo razmere ljudi, ki se znajdejo v stiski. Svetujemo, da se najprej obrnejo na državne institucije, šele potem pa jim pomagamo po svojih skromnih močeh (plačilo kakšne položnice, obiski). Vsako leto se nekaj članov udeleži seminarja na Mirenskem gradu, kjer dobimo veliko koristnih napotkov, kako pristopiti k bolj ranljivim skupinam ljudi. Večkrat obiščemo starejše in bolne, ki so zelo veseli obiska. Za praznike, kot sta božič in velika noč, jim skupaj z DU pripravimo tudi manjša darila. Letos smo s čestitko obiskali tudi vse, ki so praznovali okrogle obletnice (80, 90 let).

Vsako drugo soboto ima sodelavka uro molitve v domu za starejše. Lepo se ji zahvaljujemo za njen darovani čas. To stanovalcem veliko pomeni. Zadnje čase imamo v domu vedno več naših župljanov.

Tudi letos smo organizirali srečanje starejših in bolnih, ki je bilo združeno s praznovanjem diamantne maše župnika Gašperja Rudolfa, kar je dalo srečanju še večji pomen.

Nekaj družinam in osebam dobavimo tudi paket s hrano iz skladišča Karitas v Idriji, pred kratkim pa smo

sodelovali pri organizaciji dobredelnega koncerta Mozaik dobrote v Spodnji Idriji. Tudi iz našega kraja so izvajalci nastopili z dvema točkama, za kar se jim lepo zahvaljujemo. Vsako leto iz sredstev Karitas nakažemo 100 evrov DPM za miklavževanje.

Večjih socialnih stisk v naši okolici trenutno hvala Bogu nimamo, se bomo pa še naprej trudili, da bomo predvsem starejšim polepšali kakšen dan.

Otroški pevski zbor župnije Črni Vrh - Polona Rudolf Žigon

Najmlajši pevci in pevke so tudi v preteklem letu delali po ustaljenem programu. Predstavili so se na krajevni reviji. Naj pesmi srca nam vedre in s petjem sodelovali pri svetih mašah v različnih časih cerkvenega leta. Vaje so potekale redno vsako nedeljo, začnemo jih z molitvijo, nadaljujemo z upevanjem, nato pa sledi učenje novih pesmi in utrjevanje ter piljenje ostalih skladb. Pevci pri učenju urijo tudi svoj spomin, saj se besedila prav vseh pesmi naučijo na pamet. Čeprav zbor največkrat prepeva Bogu v čast, smo vsi, tako pevci kot zborovodkinja, zelo veseli vsake pohvale in spodbude, ki jo dobimo od župljanov, saj se marsikdo zaveda, kako pomembno je, da v župniji aktivno sodelujejo že najmlajši in s tem pripomorejo k bolj živemu občestvu.

Svetopisemska skupina - Janez Hvala

V letu 2019 smo se srečevali dvakrat na mesec po ponedeljkovi večerni sveti maši. Nadaljevali smo s spoznavanjem Evangelija po Luku. Na srečanju preberemo krajši odlomek, eno ali dve poglavji, ob katerih potem razmišljamo in izmenjavamo svoja mnenja ter poglede na odlomek. Za ustrezno razlago črpamo iz samega Svetega pisma in opomb, pri tem pa nam pomaga knjiga Skupnost bere Lukov evangelij, avtorja Silvana Faustija. Pripravili smo božičnico z odlomki, ki govorijo o pričakovanju Odrešenika skozi zgodovino.

Jasličarji - Luka Rupnik

V župnijskih jaslicah želimo jasličarji poleg Jezusovega rojstva prikazati še dogodek, ki kakorkoli zaznamuje tekoče

leto. Tako je bilo tudi pretekli božič, ko smo se poleg rojstva Jezusa v Betlehemu spominjali tudi grozot prve svetovne vojne. Obeleževala se je namreč stoletnica konca prve svetovne vojne. V ta namen smo izdelali maketo kapelice na Javorci, ki je v tistih časih vojakom nudila uteho in možnost pobega pred kruto realnostjo. Kapelico je gradilo veliko ljudi različnih narodnosti in verstev, kar nam dokazuje, da so se ljudje znali povezati za skupen cilj. S postavitvijo jaslic smo želeli župljanom sporočiti, da včasih ni pomembna narodnost, barva kože ali mišljenje, če sta le volja in namen prava in se deluje za skupno dobro. Tudi letos se trudimo, da bi cerkvene jaslice polepšale in dodatno obogatile praznovanje božiča.

Vera in luč - Saša Žgavec

Tudi letos smo se prijatelji, lučke in njihovi starši redno srečevali na srečanjih Vere in luči vsako drugo nedeljo v mesecu. Po odhodu gospoda Srečka se nam je pridružil nov duhovni vodja brat Luka Modic, kapucin v Vipavskem Križu. Skupina se je z njim zelo dobro ujela in veseli smo, da nas je sprejel. V februarju smo se na nedeljo po svečnici, prazniku Vere in luči, udeležili svete maše na Colu, kasneje pa nadaljevali s prazničnim kosilom pri eni izmed družin iz colske župnije, ki se redno udeležuje naših srečanj. Srečanja smo zaključili v juniju ob reki Soči – v Kobaridu pri gospodu Srečku, ki nam vsem ostaja v lepem spominu.

Tomaž Rudolf

Gasilstvo je način življenja

Letos smo praznovali 150 let organiziranega gasilstva na Slovenskem, ki se je začelo v Metliki. Dejavnost gasilcev pa se je od takrat močno spremenila. Statistika posredovanj, ki jih opravimo gasilci in druge službe v sistemu zaščite in reševanja, nam kaže, da se število intervencij skoraj vsako leto povečuje. Intervencije postajajo tudi bolj zahtevne, povečuje se število tehničnih intervencij in intervencij prvih posredovalcev. Zato so izobraževanja gasilcev zelo

foto: Vera Rudolf

pomembna, saj na njih gasilci pridobijo nova znanja in se seznanijo z novimi smernicami reševanja.

Tega se zavedamo tudi v našem društvu in gasilce redno pošiljamo na usposabljanja. Tako smo letos pridobili šest novih operativcev, prvi posredovalci so opravili letni obnovitveni tečaj, ki ga organizira Zdravstveni dom Idrija, udeleževali smo se usposabljanj v Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje Republike Slovenije na Igu ter opravljali redne operativne vaje znotraj društva, na katerih obnavljamo osnovna gasilska znanja.

V društvu bi radi usposobili še več kadra, zato so naša vrata vedno odprta vsem, ki imajo željo prostovoljno pomagati človeku v stiski. Tudi letos smo opravili predstavitev dela gasilcev v Osnovni šoli Črni Vrh in s tem pridobili nekaj mladih gasilcev v naše vrste. Prostovoljni gasilci za svoja posredovanja nikoli ne pričakujemo plačila, saj je občutek zadovoljstva, da smo nekomu pomagali, največja nagrada za naš trud.

Na pomoč!

Sonja Habe

Še vedno klekljamo, torej smo!

Leto gre počasi h koncu, klekljarice vneto migamo s prsti in možgani. Pred nami je novo šolsko leto, polno načrtov, novih vzorcev in na novo učenih glav. Še smo tu, globoko zasidrane v svet čipkastih sanj. Število klekljaric se suče okrog petindvajset; nekatere so zaradi starosti skupino zapustile, prišle so nove, željne znanja in prijetnega druženja. Na žalost nas je te dni zapustila dolgoletna članica Tinca, ki je bila v skupini od vsega začetka. Čeprav je znala dobro sukati prste in so bili njeni izdelki kvalitetni, je rada sprejela nove izzive, z osvajanjem novitet nas je s svojo vedrino zabavala. Imele smo jo rade in pogrešale jo bomo. Naj ji bo lahka zemlja in naj počiva v miru.

Poglejmo, kaj smo ustvarjale preteklo leto. Nismo imele kakšnih udarnih razstav, projektov, smo se pa veliko naučile. Potrpežljiva Anka nas je zapeljala v svet žabic, slinc, mizic in štručk. Sliši se užitno, toda kar nekaj truda je bilo treba vložiti, da smo vse te vzorce ponovno usvojile. Iz teh robčkov smo naredile serviete, ki smo jih uporabile za skupni projekt Društva klekljaric idrijske čipke Pogrinjki za različne priložnosti v štirih letnih časih. Našo mizo so krasili pogrinjki iz žabic in dekoracija listkov jesenskih barv. Miza, ki je delovala skromno, je bila čudovita, izkazalo se je pravilo, da manj je več.

foto: Sonja Habe

Že v letu 2018 smo se združile v Društvo klekljaric idrijske čipke (DKIČ), tako lažje pridemo do finančnih sredstev, vezani pa smo v skupne projekte.

Tudi to leto je Andra s klekljaricami eksperimentalne skupine Čipkarske šole Idrija zmagala na tekmovanju v tujini, naša Marjeta pa na klekljarskih tekmovanjih v Idriji, Žireh in Železnikih. Srečni in veseli smo, da imamo tako kvalitetne in pridne čebelice tudi med klekljaricami. Tiha in skromna Andra nas vedno znova preseneti z novimi vzorci. Motor našega društva je seveda Anka, ki zna pritisniti na pravi gumb, da smo take, kot smo, polne znanja in veselja do klekljanja. Če kateri ne gre, zna zamižati na eno oko. Predsednica društva Marjetka nas zastopa na sestankih, se postavlja za naše pravice in ob svoji službi žrtvuje svoj čas.

Letos smo skupaj s klekljaricami Idrije in okolice odšle na dvodnevno ekskurzijo na otok Pag in spoznale paško čipko. Je zelo drugačna, šivajo jo iz nitk, nastajajo čudovite uporabne stvari, ki so paša za oči. Seveda smo uživale v prijetnem morju, zvečer pa ob poslušanju dalmatinskih melosov.

Veselo klekljamo še naprej in se veselimo novih veščin, izzivov in druženja. Ob tej priliki bi povabila zainteresirane, da se nam pridružite, ne bo vam žal!

Katarina Rudolf Kavčič

O lovcu in medvedu

Lansko leto smo pozornost namenili volkovom, ki so redni obiskovalci naših gozdov, letos pa bomo nekaj besed posvetili medvedom.

Pogovarjala sem se s predsednikom LD Javornik Cirilom Lampetom, ki pravi, da je težko natančno oceniti populacijo medvedov, saj medvedi niso teritorialne živali, ki bi se zadrževale samo na enem območju. Odrasel medved lahko dnevno prehodi več kilometrov, tudi petdeset. Zaradi svoje velikosti in teže mora medved pojesti veliko količino hrane, kar pomeni, da potrebuje veliko časa, da jo najde. Poleg tega pa je njegova prehrana večinoma rastlinskega izvora. Da najde hrano, mora medved prehoditi dolge razdalje. Vse lovske družine izvajajo obvezno večkratno štetje medvedov

na isti dan, ki ga določi Zavod za gozdove Slovenije. »V našem lovišču opažajo tri medvedke z mladiči in vsaj tri medvede na privabljajnih krmiščih,« navaja Lampe.

Medved v naravi naredi zelo malo škode, tako da so le-te skorajda zanemarljive. Redko kdaj poškoduje nezavarovan čebelnjak, mravljišče ali napade drobnico.

Zanimalo me je, kako se medved sooča z vse večjim poseganjem človeka v naravo, saj v medijih velikokrat zasledimo objave o napadih medveda na človeka. Gospod Lampe mi je z gotovostjo zatrdil, da se medved sprehajalcev izogiba. Nevarna je medvedka z mladiči, ker jih nagonsko varuje in ne dovoli srečanj s človekom. Srečanje z medvedom je zmeraj drugačno in težko je vnaprej vedeti, kako reagirati, da ne bi prišlo do neljubih dogodkov. V gozdu pri sprehodih je dobro oddajati glasove, da s tem medveda opozorimo na našo prisotnost. Za obrambo je možno kupiti tudi razpršilo, ki medveda odganja. V vsakem primeru je najboljšo, da se tudi mi izogibamo srečanj s kosmatincem.

Štetje medvedov pa ni bila edina dejavnost, ki so jo lovci LD Javornik izvajali letos. Biti lovec ne pomeni zgolj upleniti žival, ampak gre tu tudi za trdo delo in skrb za živali. Velikokrat zmotno mislimo, da lovci hodijo samo na lov, pozabljamo pa, da urejajo steze po gozdovih, skrbijo za kaluže, v katerih se napaja divjad, pokosijo travo za krmo, pozimi skrbijo za krmo in še bi lahko naštevali. V poletnem času so lovci izvedli košnjo v Rejčovšu v Idrijski Beli, na Pevcu in pri Bazenčku v Nadrtnu. Izdelala se je nova preža in zalogovnik za krmo na Kogejevem rovtu v Idrijski Beli. Posodobili so prostor pred hladilnico v lovski koči. Poleg tega pa bodo sanirali še škodo na košenicah, kjer so divji prašiči napravili precej škode. Kot vsako leto so tudi letos organizirali Hubertovo mašo v čast sv. Huberta, ki je zavetnik lovcev.

foto: Valentina Tominec

Metoda Jereb

Velik obisk nam zavidajo celo večje knjižnice

Bi rekli, da imamo knjižnico v Črnem Vrhu že sedem let? Minila so, kot bi mignil. V tem času je postala pomemben sooblikovalec družbenega življenja vasi, je točka srečevanja večjega dela prebivalcev Črnovrške planote. Obisk je zavidljiv, v petih urah odprtosti gostimo tudi preko osemdeset uporabnikov, kar nam zavidajo celo večje

knjižnice. Zgledno sodelujemo z drugimi ustanovami, največ z vrtcem in osnovno šolo, saj nas otroci redno in zelo radi obiskujejo na pravljicah in bibliopedagoških urah. Stanovalci doma upokojencev so se letos spet pridružili knjižnični bralni znački Primorci beremo, šest zvestih bralcev jo je uspešno zaključilo. Ta je postala nepogrešljiva med vedno večjim številom črnovrških bralcev, kar triindvajset jih je letos bralo knjige z bralnega seznama.

Knjižnica živi tudi neodvisno od obratovalnega časa. Članom so na voljo elektronske knjige, ki si jih lahko s portala Biblos brezplačno izposodijo kadar koli in od koder koli. Za tiste bolj klasične bralce pa je bila letos že tretjo sezono v parku postavljena Bajtabukva, ki jo knjižničarji zalagamo s knjigami in revijami. Tu lahko vsak prebira knjige, si jih izposodi za domov, prinese nazaj ali pa tudi ne, če prinese v zameno svojo knjigo, ki je ne potrebuje več. Važno je, da knjige najdejo svoje bralce, da povezujejo ljudi, da krožijo in na novo zaživijo. Nagovoriti želimo predvsem tiste prebivalce, ki še niso člani knjižnice.

Ker smo zaznali zanimanje za tovrstno izmenjavo knjig, smo svoje knjižne police postavili še na dveh priljubljenih srečevališčih. Redni obiskovalci picerije Ski Bor v Črnem Vrhu ste najbrž že opazili zbirko knjig, ki jih lahko tu berete. Po novem je taka polička tudi v Pirnatovi koči na Javorniku. Tam vam je na voljo pester nabor literature, od gorniške, popotniške, otroške do leposlovja in revij. Dodali smo še nekaj sestavljank, s katerimi si lahko krajšate čas.

Knjižnica je poskrbela še za en dogodek, ki postaja tradicionalen. Med poletnimi počitnicami se kino izseli iz najstarejše gledališke stavbe na Slovenskem in v različnih krajih po občini pripravi brezplačen počitniški kino na prostem. Letos smo si Črnovrščani lahko ogledali komedijo Bunkica. Žal se je zaradi slabega vremena filmsko platno preselilo v dvorano, zato smo bili prikrajšani za doživetje pod zvezdnatim nebom, dobra volja pa vseeno ni izostala.

Za konec še kratka misel G. R. R. Martina: »Kdor bere knjige, živi tisoč življenj.«

Pa da bi v prihajajočem letu čim več knjig zase našli v Knjižnici Črni Vrh!

foto: Ana Lampe Rupnik

Katja Pivk

Tradicionalni Dolomiti

V sredo, 11. 12. 2019, smo se odpeljali na sedaj že tradicionalno decembrsko smučanje v Dolomiti. Sprva se je štiridnevni priprav v Arabbi udeležilo za en kombi smučarjev in trener. Na stotine kilometrov vrhunsko pripravljenih smučarskih prog, krasna narava in odlična družba vsako leto premami več članic in članov SK Javornik. Letošnje leto je naša zasedba štela kar 49 smučark in smučarjev. Tekmovalci pod vodstvom trenerjev smučajo v homogenih skupinah, starši in ostali spremljevalci pa uberejo svojo smučino. Razgibani tereni in raznolike smučarske proge, od veleslaloma do ski crossa, ponujajo pridobivanje dragocenih smučarskih izkušenj. Vijuganje po smukaški in veleslalomski progi, na kateri se merijo najboljši alpski smučarji svetovnega pokala, še hitreje požene kri po žilah in dvigne mero spoštovanja za vsakega smučarja, ki se požene iz startne hišice. Ob zaključku smučarskega dne otroci poskrbijo za šolske obveznosti, uživajo v zimskih radostih in druženju. Prav ta medsebojna povezanost in razumevanje se pokaže na tekmah, na katerih vsi glasno navijamo drug za drugega, se spodbujamo ter tako pokažemo, kdo je najboljši in najglasnejši.

Prva tekma letošnje sezone nas čaka konec decembra. Močno držimo pesti, da nas narava obdari z nizkimi temperaturami in snegom, da se bomo lahko še bolje pripravili tudi na domačem smučišču Javornik.

Marko Rupnik

Planinstvo in mladi

Planinsko društvo Javornik je marca letos vstopilo v dvajseto leto delovanja. Pestro in zanimivo leto je za nami. Čeprav nismo imeli večjih ali odmevnejših prireditev, je bilo dela čez vso leto dovolj. Marsikaj bi še postorili, vendar je leto kar prehitro minilo. Na občnem zboru društva v marcu smo si poleg dela na planinskih poteh in koči ter pohodništva in izletništva zadali tudi skrb za delo z mladimi. Kajti mladi so naša prihodnost in dobro je, da jih že v mladosti vzgajamo in pripravljamo na življenje in obnašanje v gorskem svetu. Tudi letošnji mednarodni dan gora (11. december) je bil posvečen mladim s sloganom Gore so pomembne za mlade. Lahko bi rekli, da velja tudi obratno, da so mladi pomembni za gore, kajti oni bodo v bodoče pomembni za razvoj gorskega območja. Mladi običajno začnejo raziskovati gorski svet skupaj s starši. Naslednja stopnja planinarjenja pa je že organizirana skupina v najbližjem planinskem društvu pod vodstvom planinskih vodnikov in ostalih strokovnih delavcev v planinstvu. Tega se zavedamo tudi v našem društvu, zato

foto: Marko Rupnik

smo letos povabili mlade na naša pohoda na Slavnik in Vogel ter na naše domače pohode na Javornik. Ob vpisu v društvo mladi prejmejo dnevnik Ciciban planinec ali Mladi planinec, ki jih je pripravila Planinska zveza Slovenije, da si lahko beležijo svoje pohode. Z zbiranjem pohodov prejmejo tudi nagrade.

Ena od aktivnosti mladih v planinstvu je šolsko športno tekmovanje Mladina in gore, ki poteka že 31 let. Že vrsto let aktivno sodelujemo in tako je bilo tudi letos. Že v januarju smo se z eno ekipo udeležili državnega tekmovanja v Podnanosu. Vstopnico smo si priborili na regijskem tekmovanju. Tekmovanje je namenjeno osnovnošolcem od šestega razreda dalje. Mladi tekmujejo v znanju z vseh področij planinskega delovanja. Najprej na regijskih tekmovanjih, od koder se najboljši potem uvrstijo na državno tekmovanje. Kdor je že kdaj bil zraven, ve, da je potrebno res obsežno znanje.

Tudi v tem šolskem letu smo se z dvema ekipama pripravljali in nato tudi sodelovali na regijskem tekmovanju, ki je tokrat potekalo v Izoli, na Osnovni šoli Vojke Šmuc. Zbralo se nas je 19 ekip iz celotne Primorske in Notranjske. Po uvodnem pozdravu in kulturnem programu so se ekipe odpravile za 45 minut po učilnicah pisat teste. Sledila je malica in ogled Izole ter muzeja ribištva, tako da so otroci preživeli en lep dan v družbi svojih vrstnikov in še avtobusni prevoz smo imeli skupaj z idrijskimi učenci. Najpomembnejše pa je to, da smo se tudi letos z ekipo učencev iz devetega razreda uvrstili na državno tekmovanje, ki bo 25. januarja v Spodnji Idriji. To je zares lep uspeh, če pomislimo, da je iz cele severne Primorske to uspelo le dvema planinskima društvoma.

Andraž Kavčič

Kraj smo krajani

Društvo za trajnostni razvoj Zadloga je bilo tudi letos aktivno. V nedeljo, 26. 5. 2019, se je organiziralo 16. tek na Špičasti vrh. Udeležilo se ga je 47 mladih in 67 odraslih

foto: Andraž Kavčič

tekmovalcev. Najhitrejši čas je letos postavil tekmovalec iz ŠD Nanos Podnanos, ki je do vrha pritekel v 21,49 minutah. Tek na Špičasti vrh je za nas krajane bistvenega pomena, saj s tem pokažemo lepoto naše narave, ki se od zadloške ravnine razprostira v strme vrhove, med katerimi je naš najvišji Špičasti vrh z 1128 metri nad morjem. Organizacija teka na Špičasti vrh, na katerem vsako leto tekmuje čez 100 tekmovalcev, zahteva odlično organizacijo, naklonjenost vremena in seveda tudi podporo Zadložanov. Glavni pri organizaciji teka je bil Florjan Lampe, ki je koordiniral svojo ekipo pomagačev, da je vse potekalo po načrtih. Na organiziranje tovrstnih dogodkov, kot je tek na Špičasti vrh, moramo biti domačini ponosni, saj se s tem ponese v svet naš kraj, našo naravo, naše običaje, trud domačih rok in drugi dobri vtisi. Da pa bomo lahko ohranjali in dvigali kvaliteto prirejanja takih in drugačnih dogodkov, se moramo vedno znova truditi in podpirati. Odgovornost za dobre ali slabe vtise kraja nosimo vsi krajani. Skrbeti moramo za urejeno okolico svojih domov, skupnega dobrega in zavedati se moramo, da na tem svetu nismo sami, ampak da vedno več tujih ljudi prihaja iz mestnega vrveža na obisk v Zadlog, v prelepo naravo, na čist zrak in tišino. Trma je tudi letos, natančneje 18. avgusta, priredila 29. pohod na Špičasti vrh, ki se je zaključil z veselico v dolini. Zadlog ima iz leta v

leto boljši potencial za svoj razvoj. K temu razvoju veliko prispevajo domači kmetje, saj s svojim delom vzdržujejo kmetijske površine ohranjene in obdelovane. Posebno bi izpostavil kmetijo pr' Klančarju, ki s svojimi mlečnimi izdelki navdušuje in dodatno promovira naš kraj. Zavedati se moramo, da smo pravi obraz Zadloga mi prebivalci, ki tu živimo. Zadlog bomo razvijali in ohranjali naprej le tako, da se bomo povezovali, spodbujali, si bili v podporo ter si drug drugemu privoščili osebnega razvoja. Veliko stvari je v Zadlogu še nedorečenih in nedokončanih, ker so vedno vzrok sredstva, ki jih ne dobimo. Zavedati pa se moramo, da smo sposobni s skupnimi močmi, dobrinami naše narave, prostovoljstvom in prijateljstvom ustvariti veliko več, kot si lahko predstavljamo.

Tomaž Rudolf

Krasi nas ekipni duh

Leto 2019 smo člani Malonogometnega kluba Fatamorgana začeli z drugim delom zimske lige v Dobravljah, ki se je začela novembra 2018. V konkurenci devetih ekip se s končno uvrstitvijo nismo proslavili, saj smo zasedli sredino lestvice, kar je bil veliko skromnejši dosežek, kot smo si ga načrtali na začetku tega tekmovanja. Je pa iz naših vrst prihajal najboljši strelec lige Matic Jereb.

Konec zime smo se udeležili turnirja v Horjulu, kjer smo osvojili drugo mesto in s tem nakazali, da treningi pozimi v dvorani na Colu niso bili zaman. S prihodom prijetnejših temperatur smo telovadnico zamenjali za domače asfaltno igrišče. Letos smo se prvič udeležili poletne lige v Šentjoštu, kjer smo se združili s kolegi iz Podlipse in nastopali pod skupnim imenom Gostilna Jurca & Fatamorgana. V ligi je nastopilo deset ekip, kar je pomenilo, da bo do jeseni sledil ogorčen boj za naslov prvaka.

Konec maja smo organizirali jubilejni 20. turnir vasi, ki se ga je udeležilo osem ekip (Sin City, Mačji kot, Vrhgriški, Bizarji, Šolarčki, Odpisani, Usih, SLS). Ekipa so bile razdeljene v dve skupini po štiri, tako da so se v četrtfinale uvrstile vse ekipe. Vozovnico med najboljša štiri so si zagotovile ekipe Vrhgriški, Sin City, Bizarji in Odpisani.

foto: Tomaž Rudolf

Neodločen rezultat v skupini je obetal hud boj za finale med Vrhgriškimi in Bizarji.

V začetku smo spremljali visok tempo, a se je kmalu videlo, da je četrtfinalna tekma terjala svoj davek. Bizarjem je začelo zmanjkovati moči, Vrhgriški pa so z menjavo več narekovali potek srečanja in si zagotovili zmago s štiri proti dve. Odpisani so v drugi polfinalni tekmi pokazali več, tako v obrambi kot tudi v napadu, saj so z dve proti nič odpravili Sin City, ki pa je pokazal dober odpor. Po šestmetrovkah so se končnega tretjega mesta veselili Bizarji, Sin City pa je osvojil nehvaležno četrto mesto. Napet in zanimiv finale sta odigrali ekipi Vrhgriški in Odpisani, kjer pa je na koncu več znanja in športne sreče imela ekipa Vrhgriški, ki jim je v šestem poskusu uspelo osvojiti svoj prvi naslov. Tako smo uspešno zaključili 20. turnir vasi, kar pa nam ne bi uspelo brez pomoči sponzorjev in vseh, ki nam pomagata pri izpeljavi tradicionalnega športnega dogodka.

Če je ta turnir minil v suhem vremenu, pa tega ne moremo trditi za Nočni turnir, kjer tekmujejo ekipe iz

bližnje in daljne okolice. Kljub temu se je turnirja udeležilo osem ekip. Čeprav nismo bili zadovoljni z vremenom, smo bili pa toliko bolj z našo igro, ki je bila na koncu dovolj dobra za osvojitve drugega mesta. V finalu je bila po kazenskih strelh boljša ekipa ŠD Šentjošt, tretje mesto pa so osvojili igralci VCG. Najboljša posameznika sta bila Martin Umek (vratar) in Matic Jereb (igralec). Veselje ob drugem mestu je pokvarila huda poškodba kolena našega igralca Mihe Tominca, ki mu želimo čim hitrejšo okrevanje.

Konec julija so se naši igralci v postavi Dejan Pivk, Štefan Pivk, Matic Rudolf, Mitja Rupnik in Matic Jereb udeležili turnirja trojk v Ledinah, na katerem je sodelovalo osemnajst ekip. V finalu so z izjemnim probratom premagali igralce Eksista s 5 : 4 in prvič ter upamo, da ne zadnjič, osvojili ta turnir. Letos je v Doleh nad Idrijo prvič potekal malonogometni turnir med posameznimi kraji v Občini Idrija. S suverenimi zmagami in prvim mestom smo dokazali, da se v Črnem Vrhu igra najboljši nogomet v občini.

Konec poletja je bil v znamenju nadaljevanja lige v Šentjoštu. Dobremu začetku v pomladanskem delu je sledilo še boljše nadaljevanje v jesenskem in tako smo na koncu osvojili prvo mesto, ki je pomenilo popoln zaključek poletne sezone. Tako smo poletno sezono zaključili z nekaj novimi lovoričkami ter z dvema uspešno izpeljanima turnirjema.

Oktobra smo se zopet preselili v našo že tradicionalno zimsko bazo telovadnico na Colu in od novembra nastopamo v zimski ligi Dobravlje. Tudi v letu 2019 smo pokazali, da našo ekipo krasi izjemen ekipni duh na in izven igrišč.

Alenka Gantar

Vabljeni na obisk

Kot vsako leto se tudi letos oglašamo iz Doma za starejše Bor. Spremembe so edina stalnica in tudi v našem domu so nastopile spremembe. Po dolgoletnem vodenju doma se je Andrej Žugelj upokojil. Nadomestila ga je nova direktorica Alenka Gantar.

V našem domu poteka življenje po ustaljenih tirnicah. Vsi zaposleni se trudimo, da bi stanovalcem zagotavljali kvalitetno zdravstveno oskrbo, kuhali dobro hrano, jim nudili varen in topel dom ter jim ponujali možnosti za zabavo in kratek čas. Prizadevno osebje skrbi, da se stalno nekaj dogaja. Prirejamo zelo veliko kulturnih, zabavnih, poučnih in kratkočasnih dejavnosti. Velikokrat povabimo k nam v goste zanimive osebnosti. Imamo bralne maratone pa filmske dopoldneve. Pevski zbor ob petkih zapoje, da zadoni po domu, ob ponedeljkih žoga bend zavihti kuhalnice in izvablja iz žog posebno zabavne in prijetne zvoke. Organiziramo pogovorno skupino, kjer si vzamemo čas in se pogovarjamo o različnih temah. Spominska skupina nas prisili, da napnemo možgane in jih prisilimo k delu. Skupina za trening koordinacije in ravnotežja ohranja telo v čim boljši kondiciji. Seveda pa ne smemo pozabiti na duhovno oskrbo – molitveno skupino in mašo.

Po zgoraj naštetem vidite, da je v našem domu vedno veselo in polno dogajanja. Imamo veliko obiskov svojcev, ki redno prihajajo in krajšajo čas svojim dragim.

Ob tej priliki, ko s pomočjo vašega časopisa pridemo v vaše domove, bi vas radi povabili, da bi nas obiskovali v domu, mogoče z našimi stanovalci popili kavico (imamo veliko izbire), jim namenili prijazno besedo ali

kaj poklepetali o starih časih. Povabljeni ste tudi vsi, ki bi želeli našim stanovalcem kaj prebrati, mogoče igrate kakšno glasbilo, imate kakšen dar, pa bi ga želeli deliti z nami. Zelo bi vas bili veseli, kajti vsak človek prinese spremembo v naš vsakdan in nam polepša dan. Naši stanovalci imajo večinoma težave v gibanju in ne zmorejo več obiskovati prijateljev, sorodnikov in se udeleževati prireditev izven doma, zato so obiskov še toliko bolj veseli.

Obveščamo vas, da bomo 22. 1. 2020 ob 10. uri odprli Demenci prijazno točko (DPT). To je točka, ki je namenjena osebam z demenco, svojcem in zaposlenim ter vsem drugim v lokalni skupnosti, ker je pomembno, da tudi sosede prepoznajo osebe z demenco in jim pomagajo. Na DPT se lahko obrnejo po informacije, predvsem pa se seznani z načini in postopki usmerjanja oseb z demenco, ki se izgubijo in ne najdejo poti domov. Zaposleni na točki imajo potrebno znanje in informacije o demenci.

Adrijana Lampe Mikuž

Delite z nami nove ideje!

Prijatelj otrok in mladine je v našem kraju veliko. Za otroke in mlade prav vsak od nas kdaj naredi kaj dobrega, sladkega in veselega.

Ti prijatelji sodelujejo na različne načine, pri izvedbi različnih dejavnosti, ki so vidne na Črnovrškem v obliki ustvarjalnih delavnic ob tednu otroka in v decembrskem času, druženja ob dnevu družine in kolesarjenja po naših lepih gričkih in dolinicah, ob obisku Miklavža in organizaciji predstave ob prihodu Dedka Mraza. Vidne so tudi pridne roke zbiralcev odpadnega papirja in donatorjev, ki darujejo finančna sredstva ali svoj prosti čas.

Veliko teh prijateljev pa je skritih. Člani društva jih prijazno vabimo k nam, da z nami delijo svoje izkušnje in nove ideje, da bo prihodnost otrok in mladih na Črnovrškem še lepša. Tako se bodo še bolj čutili povezani s krajevno skupnostjo in v njej vedno bolj aktivno sodelovali za skupno dobro.

Jaka Kenk

MBK Črni Vrh najboljši med mladimi v Sloveniji

V letu 2019 je MBK Črni Vrh za razliko od prejšnjih let, ko je nastopal pod komercialnimi imeni (MBK Črni Vrh – Iles, Stop team Lee Cougan, Stop team Črni Vrh, MBK Črni Vrh – Gensan, MBK Črni Vrh – Merkur, MBK Hidria, Orbea Geax, MBK Orbea, MBK sportR.si), deloval le z matičnim imenom – MBK Črni Vrh.

Rezultati strokovnega dela trenerske ekipe, ki jo sestavljajo Matjaž Budin, Tadej Podgornik, Katja Pivk, Katja Vončina in Primož Štrancar, se iz leta v leto nadgrajujejo. Zato ni bilo nikakršno presenečenje, da je črnovrški klub v sezoni 2019, v klubski konkurenci slovenskega pokala mladih v krosu (kategorije U7 do U17), ponovil lanskoletno zmago. V konkurenci starejših (kategorije U19 do veteranov) pa se je moral enako kot lansko leto zaradi poškodb, študijskih in delovnih obveznosti ter posledičnega nenastopanja nekaterih tekmovalcev zadovoljiti s tretjim mestom. Med posamezniki so tekmovalci dosegli sedemnajst uvrstitev med najboljše tri. V slovenskem pokalu so zmagali Patrik Gladek (U7), Tine Mlakar (U9), Jernej Rudolf (U13), Jure

foto: Andrej Korenč

Rus (U17), Jakob Klemenčič (U19) in Matevž Govekar (U23), drugo mesto so osvojili Tilen Rupnik (U7), Lan Rupnik (U9), Eva Terpin (U13w), Tina Smrdel (U15w), Marcel Gladek (U15), Matjaž Budin (veterani I) in Robert Blaznik (veterani II), tretje mesto pa Ivana Klemenčič (U15w), Daša Mlakar (U17w), Tine Jereb (U17) in Miha Klemenčič (U23).

Na državnih prvenstvih je MBK Črni Vrh v letu 2019 osvojil 30 medalj, od tega osem zlatih, šestnajst srebrnih in šest bronastih. Z omenjenim številom je za devet medalj zaostal za lanskega rekordnim številom. Manjše število medalj je tudi posledica neorganiziranega državnega prvenstva v maratonu. V obdobju od 1992 do 2019 je črnovrški klub na državnih prvenstvih osvojil že 367 medalj, od tega 152 zlatih, 126 srebrnih in 89 bronastih.

V sezoni 2019 je v sklopu slovenske reprezentance nastopilo kar deset tekmovalcev črnovrškega kluba: Matevž Govekar in Miha Klemenčič (U23), Jakob Klemenčič (U19), Jure Rus, Miha Smrdel, Nace Gnezda in Tine Jereb (U17) ter Ivana Klemenčič, Marcel Gladek in Tine Terpin (U15).

Na zaključni prireditvi Kolesarske zveze Slovenije Večer zvezd, ki je bila 26. novembra 2019 na Ljubljanskem gradu, je panožna zveza razglasila najboljšega kolesarja in kolesarko leta (Primož Roglič in Tanja Žakelj, nekdanja članica črnovrškega kluba), podelila priznanja ostalim najboljšim kolesarjem v vseh panogah kolesarstva (cestno, gorsko, amatersko) in funkcionarjem. Posebno priznanje za dolgoletno uspešno delo v kolesarstvu je prejel Jože Kenk, predsednik črnovrškega kluba. Slednji je pustil neizbrisen pečat v razvoju in popularizaciji gorskega kolesarstva v celotni Sloveniji.

Ob zaključku sezone so vsi člani dobili kolekcijo za prosti čas s potovalnimi torbami, izdan pa je bil, prvič v zgodovini, tudi klubski koledar za leto 2020 z motiviko nastopov v različnih panogah tekom sezone 2019.

Za prihajajočo sezono so tekmovalni cilji črnovrškega kluba ambiciozni, a istočasno realni. Želijo ohraniti klubski primat med najmlajšimi, med starejšimi pa se uvrstiti na

foto: Terezija Rupnik

drugo mesto. Prijavili se bodo na razpis Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport za sofinanciranje zaposlitve strokovnega delavca, kar bi jim za obdobje naslednjih štirih let omogočilo podaljšanje delovnega razmerja prvega klubskega trenerja.

Iz leta v leto se število članov povečuje. V naslednjem letu bodo nastopili okrepljeni vsaj s štirimi novimi tekmovalci, med njimi naj omenimo samo Stjepana Hunjaka, ki prihaja iz hrvaškega Medimurja. To bo prvi klubski tekmovalec s tujim državljanstvom.

Terezija Rupnik

En lep taborniški pozdrav!

Kot vsako leto do sedaj, smo se tudi letos zbirali vsak drugi petek na šolskem igrišču, kjer smo se učili novih taborniških veščin, spoznavali naravo in vse, kar potrebujemo, da v njej preživimo. Da pa ne boste mislili, da se taborniki samo učimo. Na zadnjem srečanju pred novim letom smo si ogledali božično risanko, si razdelili darila, ki nam jih je prinesel Dedek Mraz in v cerkev prinesli betlehemsko luč.

Za še lepše zimske počitnice smo vodniki za naše člane

in njihove prijatelje organizirali zimovanje na Pšenku z naslovom Survivor 2019, kjer so otroci, razdeljeni na 3 tabore, skušali braniti svojo zastavo, jo zmakniti drugim ter zraven še postaviti šotor in ogenj. Pot jih je vodila do sladkega zaklada. Kljub mrazu so ponoči pridno in uspešno stražili zastavo.

Preko leta smo se udeležili čistilne akcije in poslušali ste nas lahko na radiu Primorski val. Konec šolskega leta smo imeli zaključek taborniškega leta v Balili, kjer smo v svoje vrste še uradno s tradicionalnim taborniškim krstom sprejeli nove člane, tiste, ki so se dovolj postarali, pa nagradili z novo rutko. Tako smo tudi vodniki dobili kar dva nova člana, ki ju že pridno uvajamo.

Če ste mislili, da smo med počitnicami počivali, ste se zmotili. V začetku julija smo se vodniki odzvali na povabilo oratorija Otlica in poskrbeli za lepo, poučno in zabavno popoldne otliških otrok in animatorjev.

Počitnice so hitro minile in tako smo se oktobra zopet zbrali, medse povabili nove člane, vodniki so pridno naredili načrt za novo taborniško leto in že se veselimo, kaj nam bo spet lepega prineslo.

Z naravo k boljšemu človeku!

Leon Rudolf

Igrani film Na robu

Rudolfovi otroci si že od nekdaj radi krajšamo čas z zanimivimi stvarmi. Prav tako smo prišli na idejo, da bi začeli snemati.

Naši prvi kratki filmčki so bili posneti s telefonom stare mame, z razvojem tehnologije pa so se tudi naše snemalne naprave boljšale. Kmalu pa le s kratkimi filmčki nismo bili več zadovoljni, zato smo posneli naš prvi malo daljši film, ki je bil priredba znane pravljice Janko in Metka. Pokazali smo ga našim staršem, ki so bili nad njim navdušeni.

Naše snemanje se je nadaljevalo s kratkim filmom, ki je bil namenjen stricu Robertu za njegovih 50 let. Leta 2015 pa nas je navdušila slovenska serija Ena žlahtna štorija, ki smo jo predstavili v lomske okolje. Za lažje delo sta na pomoč priskočila še brata Kavčič, vendar tega filma tisto leto zaradi

foto: Monika Rudolf

pomankanja časa in volje nismo posneli do konca. Naslednji projekt je bil namenjen teti Marinki za njenih 50 let, nosil je naslov Usodne borovničke. Leta 2017 smo se spomnili na že zasnovano zgodbo Ene lomske štorije in tokrat smo jo posneli do konca. Priredili smo tudi prvi filmski večer v Spodnjih Lomeh na domačem dvorišču.

Brez pomislekov smo o novem projektu začeli razmišljati med prvomajskimi počitnicami 2018 in se odločili, da posnamemo še eno priredbo, tokrat pravljice Pepelka. Zopet smo film predstavili na filmskem večeru v Zgornjih Lomeh na Hoteli pri smučišču.

Zaradi dobrih odzivov gledalcev smo s še večjo voljo začeli pisati zgodbo za film 2019. Napisala sta jo Leon in Metka Rudolf, za scenarij, ki je bil dokončan na začetku poletja, pa jima je na pomoč priskočila še Neža Rudolf. Film z naslovom Na robu smo predstavili 3. avgusta v Zgornjih Lomeh, o njem pa je zadonelo tudi do ostalih zaselkov Črnega Vrha in tako smo dobili priložnost, da ga predstavimo na 8. filmskem večeru in premieri filma Prosti čas nekoč, za kar smo zelo hvaležni. Hvala vsem, ki ste kakorkoli pripomogli h končnem izdelku, Bertu in Tadeji Kavčič za odličen prostor in vsem vam, ki ste si film ogledali. Se vidimo naslednje leto!

Krog življenja

V življenju je tako kot na nebu: medtem kot nekatera ozvezdja zahajajo na eni strani, vzhajajo nova na drugi. (Jean Paul)

V letu 2019 smo se razveselili 15 novorojenčkov. Rodili so se Ronan, Larisa, Jurij, Hana, Cene, Julija, Žan, Žak, Eva Kristina, Klara, Maj, Zarja, Helena, Tobija, Teo.

V letu 2019 smo se poslovili od 6 sokrajanov. Umrli so Ana Likar, Frančiška Rupnik, Marta Tominec, Marta Habe, Anton Govekar, Kristina Govekar. Na črnovrškem pokopališču smo pokopali tudi Gabrijelo Bonča.

Podatki so bili zbrani 17. decembra 2019.

En lep taborniki pozdravim

